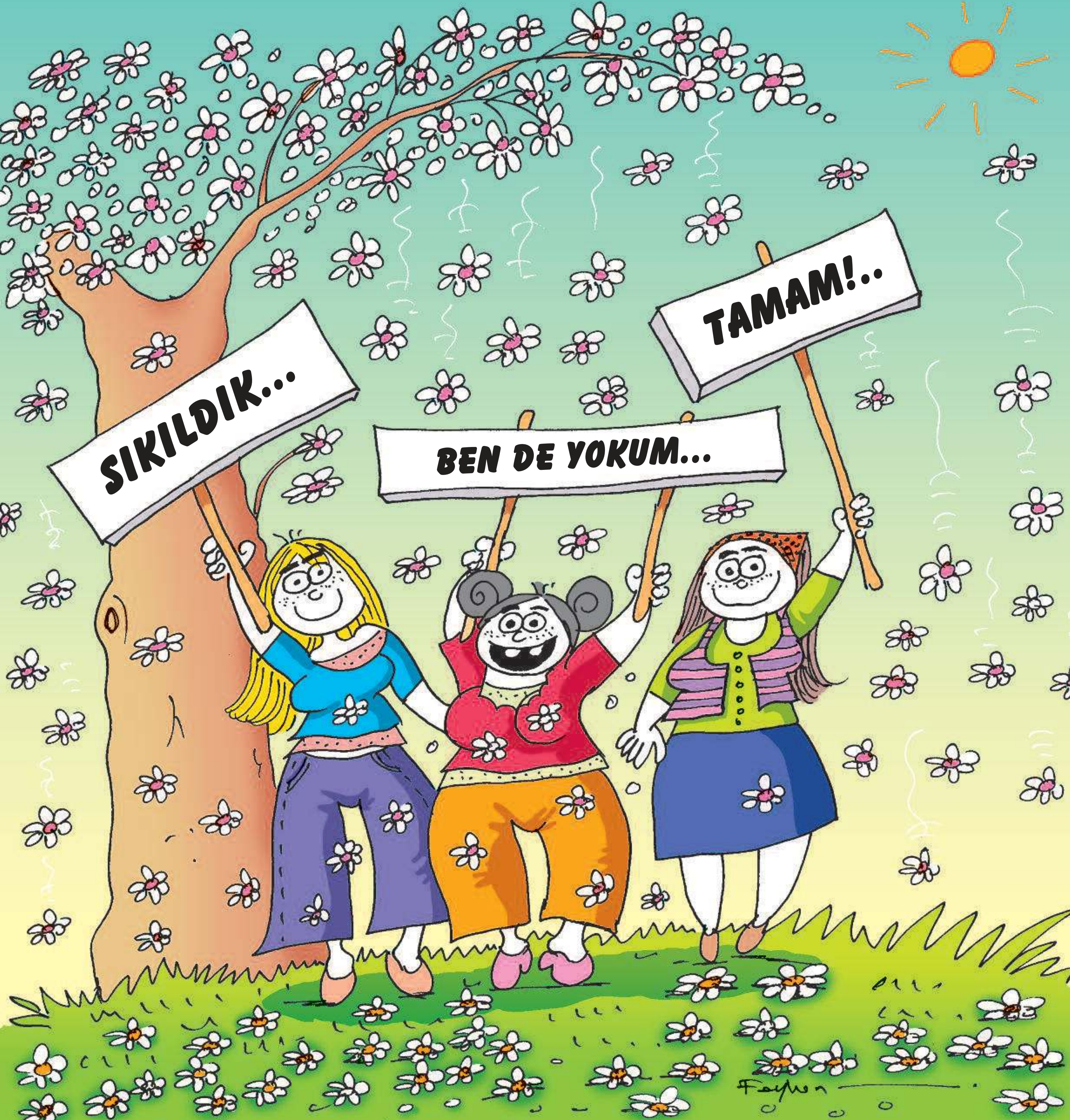
BAYAN YANI

HAZİRAN 2018 - 06 8 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 10 TL.

77

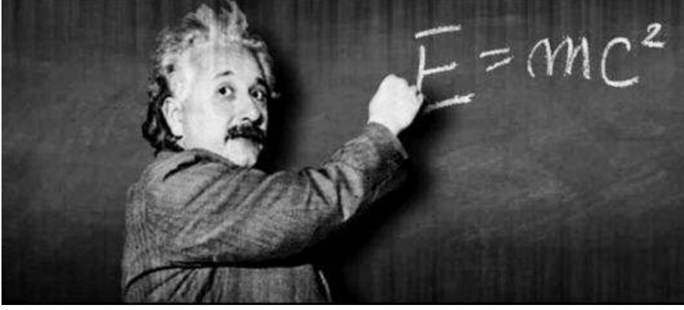

Haziran Güzeldir...

BAYAN YANI AKTÜEL

Siyaset diline izotop girdi.

Aktroller Muharrem İnce'ye saldıracak konu bulmakta zorlanıyor.

Binail Yıldırım: "81 milyonun arkamızda olduğunu biliyoruz."

Cumhurbaşkanı adayları bağış istiyor.

Erdoğan: "Fakir evlerini ziyaret başka bir enerji veriyor"

Flormar işçileri direniyor! Direniş güzelleştiriyor.

Demirtaş, FOX TV canlı yayınına ankesörlü telefonla bağlanacakmış.

Eski Erdoğan

Yeni Erdoğan

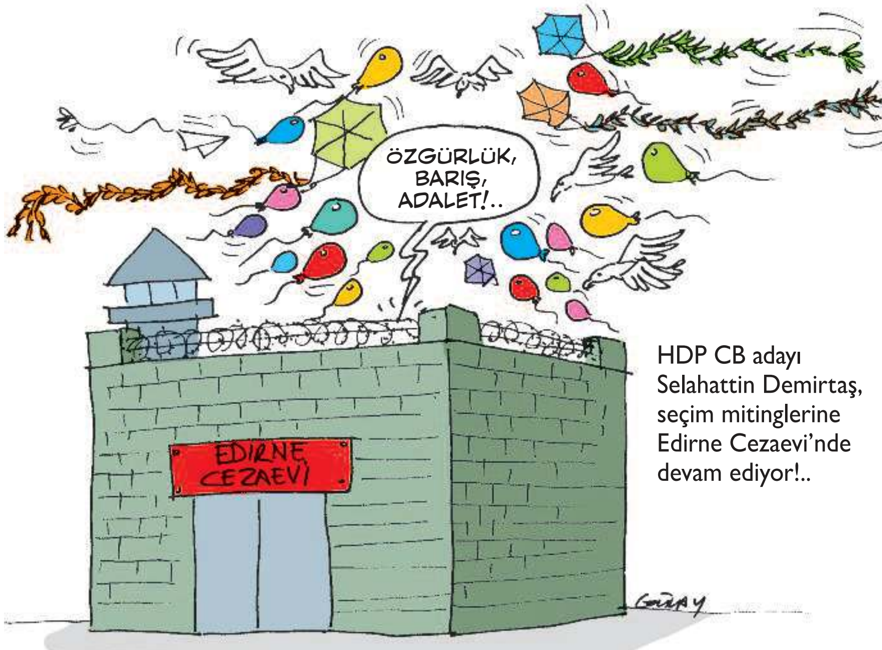
Çorum İl Kültür ve Turizm Müdür Vekili Ömer Arslan geceleri mezarlıkta ağlayan kız için "Efsane geliştirip ilimizin tanıtımında kullanacağız" dedi...

Muharrem İnce bir neşe getirdi mi getirdi.

Ahmet Maranki: "25 Haziran'da istediğimiz sonuca ulaşmamış olursak, Belgrad Ormanı'na gömdüğümüz talim şeylerimizi alıp sokağa çıkarız" dedi.

HDP CB adayı Selahattin Demirtaş, seçim mitinglerine Edirne Cezaevi'nde devam ediyor!..

ÖZLEM ÖZDEMİR

Umut...

Nihayet! En sonunda! Oh be!

Bu sevinç nidalarını sayfalarca uzatabilirim çünkü umut, içimi dolduruyor. Yıllardır gelecek kaygısı duyarak yaşadıktan sonra, insan umut olasılığına inanmakta bile zorlanıyor. Ama umut işte, artık var. Bu ülke için, bu ülkenin yıllardır her anlamda hırpalanan insanları için, çocukların ve gençlerin geleceği için, kadınların kendini özgür hissedebilmesi için, yeniden umut var...

Bu ay Türkiye Cumhuriyeti'nin kaderini belirleyecek "erken seçim" yapılacak. Seçim muhtemelen ikinci tura kalacak ve 8 Temmuz 2018'de geleceğimiz; geriye mi ileriye doğru mu gidecek, anlaşılacak. Sosyal medyadan okuduğum yorumlarda ya da konuştuğum insanların bir bölümünde hâlâ umutsuzluk görülüyor. Bu çok da anlaşılır. Ama inanın bir umudumuz var artık, yıllardan sonra... Oh be!

Parti propagandası değil ama aday propagandası yapıyorum, evet! Çünkü bunu sonuna kadar hak ediyor. Muharrem İnce'den bahsettiğimi herhalde anlamışsınızdır. Yaşımın yettiği kadar gördüğüm tüm liderlerden daha çok sevdim onu.

İlk kez, kendinden değil yapacaklarından bahseden biri var.

İlk kez, inanç ya da din yerine bilimden bahsediliyor.

İlk kez, biri halka tepeden bakmıyor, kendini halktan biri görüyor.

İlk kez, biri gülüyor, güldürüyor.

İlk kez, biri Cumhuriyet'e yürekten bağlı olduğunu gösteriyor ve rehberini Atatürk olarak alıyor. Bu liste uzar gider ama nasıl olsa hepiniz takip ediyorsunuz.

Yarın için bir gün

Uzaktan bile bu heyecan bana ulaşıyor. Ve kendi adıma uzun zamandır ilk kez, endişe yerine heyecanla yurduma dönme arzusu taşıyorum. Çok hasar var, çok yara aldık. Her şey hemen sçeim sonrasında düzelmeyecek. Ve fakat işte tam da bu nedenle, yapacak çok işimiz var! Atatürk bu ülkeyi kurarken, her şey güllük gülistanlık mıydı? Hayır. Öyleyse, O bize bu yurdu vatan yaptıysa, bize düşen de vatanımıza sahip çıkmaktır. Sadece umut bu yüzden yetmez. İnce, aday olarak kendine düşeni yapıyor. Vatandaş olarak bizim de kendimize düşen şu üç şeyi yapmamız gerekiyor:

1) Umutsuzluğu ve inançsızlığı silkinip üstümüzden atmak!

2) Her koşulda oy kullanmak!

3) Ve sandıklara mutlaka ama mutlaka sahip çıkmak!

Bu konuda sandikgucu.com, oyveotesi.com adreslerine girip, hemen üye olabilirsiniz.

Bu adreslerde gerekli her bilgi veriliyor. Çok çalışan insanlar var. Ve eğer oylarımıza sahip çıkarsak, ne yapılmak istenirse istensin, yapılamayacağını anlatıyorlar. Ben Sandık Gücü'ne üye oldum. Müşahit ihtiyacı büyük, sadece bir gününüzü ayıracaksınız, yarınlarınız için, çok mu? Haydi, güzel yarınlar için biz de elimizi taşın altına sokalım. Sonrası iyilik güzellik olacak, inanın. Ben inanıyorum!

Yeni başlangıçlar bizim olsun... Ülkemize yeniden neşe, huzur, sevgi dolsun...

feyhan güver

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

• Kurtuluşumuz ve felaketimizdi. Şimdi maziye baktığımızda "gerçekten yaşandı mı o günler?" dediğimiz zamanlardı. En çok da kadınların omuzlarında yükselen bir

devrimdi. Ağaçlara yaslandığımız, tanımadığımız dostumuza omuz verdiğimiz, umudu büyüttüğümüz günlerdi. Kahkahamız ve de yasımız oldu. **Gezi 5 yaşında!** İyi ki doğdun/oldun Gezi. Hala tamamen aklımızı çıldırmadayısak, biraz da senin sayendedir.

• 27 Haziran 2013, **7 Haziran 2015** ve şimdi de **24 Haziran 2018**. Yakında Hazirana kayyum atarlarsa hiç şaşırmayacağım.

• Bu sene de amma Haziran yaptı be! Önce **T A M A M** ile inlettik sosyal medyayı, sonra **S I K I L D I K** dedik, sonra da **#BekYokum** dedik. Ne diyeyim, çok güzel hareketler bunlar zıbalabaloploplop.

• Sosyal medyada **diplomalı** gönderilere, adayların göndermelerine falan gülüp eğleniyoruz da aslında hiç komik değil. Çünkü teknik olarak mümkün olmayan bir şey pratikte neden ve nasıl mümkün oluyor; kimseden doğru düzgün bir açıklama gelmiyor.

• Ezhel tutuklandı... Gerekçe uyuşturucuya özendirmek. Onlarca şarkısından cımbızlanan şarkı sözlerine bakıp parmaklıklar ardına gönderildi genç bir şarkıcı. Tuhaf zamanlarda yaşıyoruz. Misal tv'de alkol buzlanıyor, ama çekip silahı adam öldürmek racondan! Öpüşmek yasak, ama "kafasına sıkmak" serbest. Böyle yaman çelişki olmaz! **#FreeEzhel**

• Flormar, sendikalı oldukları için kadın işçilerini işten çıkardı. Onlarsa direnmeyi seçtiler. **#Halk1denBüyüktür** diyorlar. Bayan Yanı da Flormar işçilerinin yanında. Direnişiniz kutlu, uzun soluklu olsun!

• Yurtdışından alınan sığır etlerinde **deli dana** çıkmış. Devlet yetkilileri ise, "raporlar yabancı dildeydi, ne yazdığını anlamadık" demişler. Washington'a gönderilen dilekçeye de "İngiliççesini sonra göndericez" diye not düşmüşlerdi. Bi gün diğer devlet liderlerinin karşısına abuk subuk yazılı tişörtlerle falan çıkacaklar iyicene rezil olucaz ha.

• Deli danalı sığırlar ne mi olacak? Nolacak canım, yiyiveririz olur biter. Bakan da "ben yiyorum" demiş zaten. Lüp! Yumulun gitsin.

• Arjantin'in Cumartesi anneleri; **Plaza de Mayo Büyükanneleri, Nobel Barış Ödülü'**ne aday gösterilmiş. Nobel Barış Ödülünü uzun zamandır başka kimse bu kadar hak etmemişti. Ak tülbentinizin önünde eğilirim Abuelas!

• **Muharren İnce**'nin **izotop açılımı** bünyelerde hiç umulmadık bir etki yarattı. Meğer bilime, mantığa ne kadar aç bırakılmışız. Bir de "**bitirme tezimi nükleer enerji üzerine yaptım**" dediği an yok mu; tv tv olalı böyle **thug life** görmedi ha!

• **Muharrem İnce**'yi eleştirecem diye "**4 yıllık üniversiteyi 8 dönemde bitirmekle övünen adam**" diye tweet atmışlar. Bazen düşünüyorum da tüm bunlar bir rüya falan olmalı. Ya da kabus yani. Bunların gerçek olmasını ciddi ciddi kaldıramamaya başladım ben. Vücütüm, edelelerim felan hep SOS veriyor. Gözüm mözüm seyiriyor böyle tweet'leri falan okudukça. Biri ülkeyi bi çimdiklesin nolur.

• Muharrem İnce'yi fakülteye kabul eden **Cerrahpaşa Dekanı** görevden alındı. İnce'nin elini sıktığı **Türk Yıldızları**'nın gösterisi iptal edildi. Korkuyorsun da, iyicene açıktan mı korkuyorsun yani? E iyiymiş öyleyse...

• Sayın Cumhurbaşkanı, "**CHP zihniyeti kurduğumuz fabrikalara göz dikiyor**" demiş. Ekonomik planını "özelleştirme" üzerine kurmuş ve geldiğinden beri cumhuriyetin kurduğu fabrikaları ve kurumları sata sata bitiremeyen bir partinin liderinden enteresan bir çıkış doğrusu.

• 2017 itibarıyla AKP döneminde satılan cumhuriyet işletmeleri şöyle; 10 liman, 81 santral, 40 isletme ve 36 maden sahası. Talih oyunları bile satıldı bu ülkede. Elektrik ve telefon hizmetleri başta olmak üzere herşey özelleştirildi. Buna son bir yıl içinde satılan şeker fabrikaları, HES izniyle satılan akarsular ve diğerleri dahil değil. Bu dönemde kurulan fabrika ise, ımmm, yok...

• Cumhurbaşkanı özel yayını reytinglerde 8. oldu. **Fatih Portakal, Nihat Hapitoğlu, Temel Karamollaoğlu** falan hep geçmiş cumhurbaşkanını. Hadi onlar normal diyelim de, 150 milyonuncuya verdikleri **Son Durak** filmi bile iki sıra önde resmen. Artık millet nasıl sıkıldıysa...

• 104 yaşındaki **Muazzez İlmiye Çığ**, "**yaşamaktan bıktım, çok dertleniyorum**" demiş. "Çocuklarım, torunlarım için kaygılanıyorum, 60 yaşında hala okumayı yazmayı öğrenmemişleri gördükçe deliriyorum" diye de eklemiş. Valla ben 37 yaşında tamamım yani Sayın Çığ, siz yine de güzel zamanlar görmüşsünüz efenim.

• Ahmet Hakan, **Selahattin Demirtaş** için "hapiste olduğu için mağdur edebiyatı yapacak" diye yazdı, yetmedi "gereğinden fazla komik" diye de sürdürdü. Demirtaş da tweet atmış, "**gülün diye değil, görün diye yazıyorum bunları**" demiş. Seçim ayınının ikinci "**thug life**"ı da elbette Demirtaş'tan geldi.

• Ahmet Hakan hala gazeteci olsaydı, cumhurbaşkanı gerekliliklerini yerine getirebildiği için adaylığı onaylanmış bir isim neden hala cezaevinde diye sorma cesareti gösterirdi.

• Ama durumu Ahmet Hakan'dan daha vahim olan bir "gazeteci" varsa o da **Hande Fırat**. Seda Sayan styla söyleyecek olursak, "**Bacım, yazık kız sana!**"

• **Doğu Perinçek** adaylık için 100 bin imza alabilip seçimde 100 bin oyu tutturamayan tek aday olarak tarihe geçecek. CHP'lilerin oylarıyla 100 bin imzayı topladığının ertesi günü ikinci turda CHP'ye destek vermeyeceklerini açıkladı. Yahu bari birkaç gün duraydın ahahahasdfghghjk

• Valla Doğucuğum, senin dışında herkes ikinci tura kim kalırsa onu destekleyeceğini açıkladı. Kimin memleket derdinde, kimin nobranlık peşinde olduğu gayet ortada. Gerçi sen eksik kalsan ne hesap bozulur, ne de pusula şaşar ya neyse...

• Denizli'de yaptığı mitingte **Meral Akşener**, aslen Denizlili olan ekonomi bakanı için "**yav bu arkadaşı nereden buldunuz?**" diye sormuş. Bence o arkadaşın yeteneğini keşfeden Denizlililer değil, bizzat cumhurbaşkanımız.

• **Diriliş Ertuğrul** bitecekmiş, yerine **Diriliş Osman** başlayacakmış. Anlaşılan **Diriliş Cumhuriyet** hariç her şeyin dizisi yapılabiliyor adı hala "cumhuriyet" olan bu ülkede. Zaten Cumhuriyet ne ola ki; böyle reklam arası kibin bişii.

• "Umudumuz 25 Haziran. Olmadı zaten o zaman artık Belgrad Ormanı'nda ağacın dibinde talim şeyimizi oraya gömdük. Çıkaracağız sokağa artık." diyen **Ahmet Maranki** ifadeye çağrıldı. İfadede de, "öfkemizi gömdüydük" dedi. E hepiniz beraber mi gömdünüz, kaç kalibre ki sizin öfke tam olarak?

• Dolar 5 Liraya doğru emin adımlarla ilerliyor. Geçen aylarda bizi evden çıkarıp eve konacak demiştim, görünüşe göre o ülkenin tamamına göz dikmiş. Ama şakası bir yana, gözümün önünden ülkenin parasını sayarak değil, tartarak kabul eden **Venezuella** exchange büroları geçiyor.

• Geçen gün 2000'lerin hemen başlarında çekilmiş bir dizi izliyorum, 1000 dolarlık bilgisayarı 1200 TL'ye alıverdi kadın. Beni bi kasavet kapladı tabi. Ne diyor Mete Bey, "**Türk Lirası, 16 yıldır sistemli olarak değer kaybediyor**" diyor. Ben de sistemli olarak akıl sağlığı kaybından müzdaribim. Aklımı çıldırmakla meşgulüm çümkü.

• OECD verilerine göre Türkiye'de bir haftada 47.9 saat çalışmayla 113 Euro kazanılırken, Hollanda'da haftada 29 saat çalışan işçi 380 Euro alıyormuş. Gerçekten gurur duyulacak bir tablo! 16 sene içerisinde ekonomisi ve kültürel birikimiyle Avrupa Birliğine adaylığı ciddi ciddi konuşulan bir ülke konumundan hızla üçüncü dünya ülkesi sınıfına düştük. Kolay olmadı ama başardık! Aferin bize!!!

• Ama ne diyor Yeni Yüzyıl Üniversitesi Rektörü; "**dolar terörüyle karşı karşıyayız**" diyor. Dolar törörü asdfghjklş ülkemisin kalkınmasından hazzetmeyen bi takım asi ve vatan haini dolarlar, dağa mı çıkmışlar? Yok yok, kendi kendilerine değer artırıp borsayı şaapmışlar. Vay hainler vay!

• Gerekirse peynir ekmek yeriz romantizminin vakti geçit anacım. Peynirin kilosu yer yer olmuş 35 lira. Hangi peyniri ekmeklen yiyosun afedersin?

• O sırada **Mehmet Şimşek**, "**fakir aile maratonu**"nun da startını vermiş bulunuyor. Adam baya aralarında konuştukları ağızla tweet atmışşasdfghjklş

Fakir aile ziyareti maratonum teravih namazından sonra başladı. Şu anda 9. aile ziyaretindeyim. Belki de sahura kadar sürecek:-)

• O değil de, böyle tweet atmanın normal olmadığını idrak edemeyecek kadar halktan uzak, kibirli ve yukarıdan bakıyorlar hayata.

• Cumhurbaşkanı verdiği iftar yemeğinde, "**bir araya gelemeyenler bu fakirin sayesinde bir araya geliyorsa, demek ki Erdoğan ayrıştırıcı değil, birleştiriciymiş**" demiş. Madem öyle Mehmet Şimşek sizin fakirhaneye de bi uğrasın Sayın Cumhurbaşkanım. Arz ederim.

• Millet bahçesi yapacaklarmış şimdi. Her yer beton olmuş. Allalla...

• Millet bahçesinde fakirler de olacak mı acebağ ya, çok helecanlı.

• AKP'den adaylık sözü verilen, ama aday gösterilmeyen kamyon şöferi **Şerife Boz**, kimseyle görüşmüyormuş. Noldu, kalbin mi kırıldı çenin?

• Türkiye'nin ekonomik durumunu düşündükçe aklıma **La Haine**'in o meşhur sahnesi geliyor. "**Gökdelenden düşen adamın hikayesini bilir misiniz? Her kattan aşağıya doğru düştükçe kendi kendine 'şimdilik bir şey yok', 'şimdilik bir şey yok' deyip duruyormuş. Nasıl düştüğün değil, yere nasıl konduğun önemlidir.**" Galiba devletlü La Haine izlemiş.

• Malili göçmen **Mamoudou Gassama, Paris**'te hiç düşünmeden ve adeta bir örümcek adam edasıyla bir çocuğun hayatını kurtardı. Gassama'ya vatandaşlık verildi ve itfaiye departmanına kabul edildi. Yüzlerce mülteci teknelerde can verirken, binlerce göçmen inanılmaz koşullarda hayat mücadesini sürdürürken Gassama, "doğuştan vatandaş" olan birini kurtardığı için "vatandaşlık hakkı olan şanslı azınlık" arasına kabul edildi. Aslında çok tufah ve aşağılayıcı bir hareket. Ama eminim Gassama'nın bu "lütuf"u reddedecek lüksü yoktur. Öyleyse bravo Gassama! Ayrıcalıklılar medeniyetine hoş geldin!

• **İrlanda**'da referandumundan yüzde 69 ile **kürtaj yasağına hayır** oyu çıktı. Referandum sonuçları açıklanırken meydanlarda el ele tutuşmuş kadınlar, titriyor, iç geçiriyor ve ağlıyorlardı. Kimileri yüzlerce kilometre öteden sadece bu referandumda oy kullanabilmek için gelmişlerdi. Kim ne derse desin, kürtaj yasağı kadın bedeni üzerindeki tahakkümün en temel taşı ve son kalesidir; dünyanın her yerinde yıkılması gerekir.

• Kürtaj meselesine dinsel açıdan yaklaşanlara her zaman söylediğim bir çift laf var; öyleyse kanser tedavisi başta olmak üzere, tüm tedavilerin ve temel olarak tıp biliminin de yasaklanması lazım. E çünkü sana o hastalıkları da Tanrı vermiş, yatıp ölsene!

• Morgan Freeman hakkında da taciz/tecavüz iddiaları gündemde. Freeman özür dilemiş. Hollywood, Titanic gibi batıyor gözümüzün önünde, farkında mısınız? Hollywood'la birlikte çocukluğumuzun, gençliğimizin bir çeperi de batıyor. Yazık...

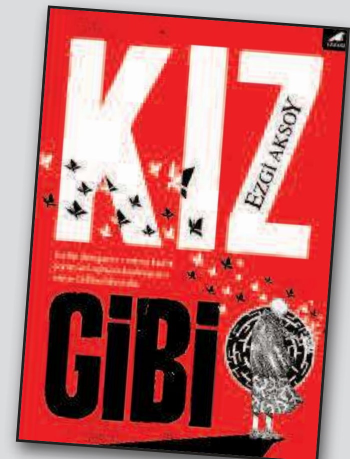
• Misvak dergimsisinin de ortaya attığı üzere, oruç tutana saygı duymak ya da duymamak, işte bütün mesele bu! Ben şahsen kendi inanç dünyası içinde tutarlı olup dinsel inançları gereğince ibadet eden ve bunu bir baskı aracına dönüştürmeyen her dindara, din ayırmaksızın, saygı duyuyorum. Lakin bunun karşılığı benim de yemek yememem olamaz.

• 6 yaşındaki kız çocuğu içine sokulduğu çarşaftan kafasını çıkarmış, **Nihat Hapitoğlu**'na cehennemi soruyor. Şuanda bulunduğun nokta yavrucum, maalesef şuanda bulunduğun nokta.

• Sandıktan ne çıkar, kim ya da kimler çıkar bilmiyorum. Ekonomik beklentilerimiz da var elbette, ama benim bir kadın olarak beklentim, cehaletin iktidarının yıkılmasıdır. 4 yıllık fakültenin 8 döneme tekabul ettiğinden bile bihaber olan cahil ordusu tarafından aşağılanmaktan, adam yerine konmamaktan, hırpalanmaktan; bilim ve kültür adına ne kadar kazanımımız varsa hor görülmesinden öylesine yıldım ve yoruldum ki. Aşağılık kompleksi ve cayır cıyır bir cehaletin, neredeyse 100 yılda emekle, terle, kafa patlatarak, üreterek, devinerek elde edilmiş her şeyi dümdüz etmesine öyle üzülüyorum ki... Talan edilen sizin geleceğiniz, ne olur bunu göz ardı etmeyin.

• Hadi bakalım fakirler, basın oyları da bakalım ne olacak. **T A M A M M I?** Ezhel'in dediği gibi, "**zihnimiz özgür**" ne de olsa. Temmuz ayında bambaşka bir Türkiye'de görüşmek umuduyla, esenlikle kalınız...

Ezgi Aksoy'un Bayan Yanı yazıları kitapçılarda!

25 Haziran için olası seçmen vaatleri!

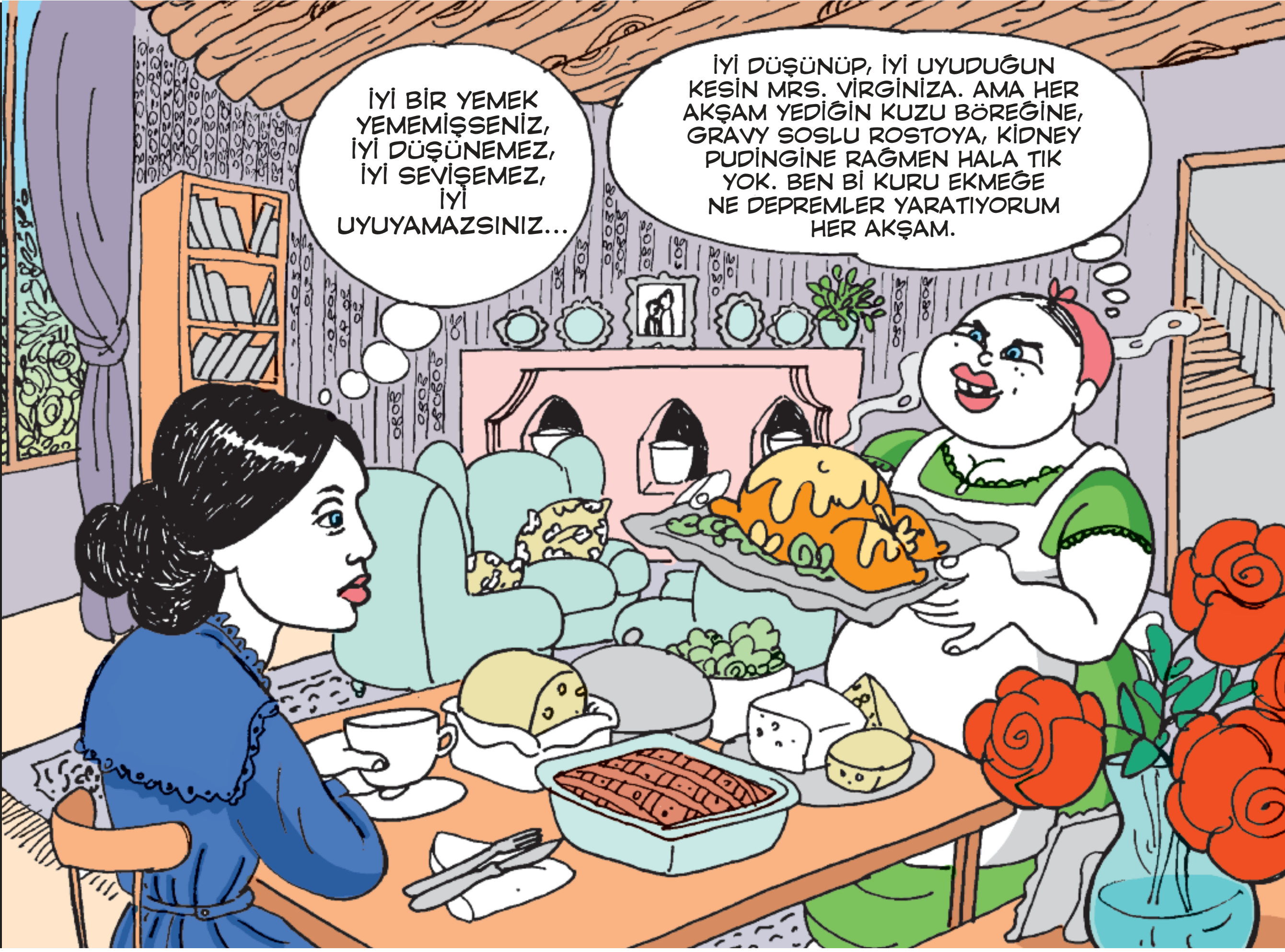

Ramize Erer

Sorgulayan Helen

Sakın Babalara Gelmeyin

Bu ay ki yazımı babalara, müstakbel babalara, babalar günü dolayısıyla armağan ediyorum. Okuyan babalar babalara gelecek ama demesem çatlayacağım.

Beyler, sadece erkeklerin var olduğu bir dünya düşünebiliyor musunuz? Gün boyu top tekmeleyecek, belki hiç yıkanmayacak, ayaklarınız kokacak, çarşafsız yatacak, aynı kirli tabaklarda defalarca yemek yiyeceksiniz…. Kaşlarınızı çattığınızı görür gibiyim. Acele etmeyin yahu…

Fiziksel gücünüzden dolayı kendinizi “güçlü” cins diye adlandırıyorsunuz. Doğrudur, bir kadını havaya kaldırıp sıkılmış limon gibi savurabilecek güçtesiniz ama hiçbir şeyle bağ kuramıyorsunuz, aklınızla irtibat edemediğinizi düşünüyorum. Biz kadınlara adet döneminde bedenimiz bize olgunlaşmamıza dair sinyaller gönderirken size öyle bir sinyal gönderecek bir kaynağınız yok. Bu yüzden öfke damarlarınızda kol geziyor, daima kızgın, hayalperest, sürekli sızlanan bir çocuk olarak ömrünüz bitiriyorsunuz. Her nevrozlu, budala, kararsız, zavallı bir erkeğin arkasında bir kadın var. Ya annenizdir veya annenizin yerini alacak, size kanat gerecek, eşinizdir, sevgilinizdir… Kendinize mal ettiğiniz geleneksel rollerinizi (güç, kararlılık…) biz kadınlar hiç zorlanmadan oynayabildiğimizin farkında mısınız? Halbuki bize ait olduğunu düşündüklerinizin, bizden beklediklerinizden, (şefkat, sevecenlik, itina…) hava ve rüzgara ters, en ufak bir bölümünü dahi üstlenemiyorsunuz. Kaybetmeyi, hatalarınızı kabul etmeyi bilmiyorsunuz. İçinizdeki gizli kahramanı kaybetme korkusuyla yaşıyorsunuz. Özür dilemekten, zaaflarınızı göstermekten korkuyorsunuz. Acaba yaşamaktan da korkuyor musunuz? Bir kadına kapıyı açmayı, ceketini tutmayı aşağılayıcı buluyorsunuz. Fakat çalışan bir kadına, sizden fazla para kazanıyor olsa da, çamaşırlarınızı yıkatmayı, ütületmeyi, yemeğinizi hazırlatmayı normal karşılıyorsunuz. Dünyada bunca kadın düşmanı erkek varken neden erkek düşmanı kadın çok azdır hiç düşündünüz mü? Kadın düşmanı erkeğin içinde güçsüz, tatminsiz, korkak birisi var. Erkeklerin “Mega bilimsel keşfi!:” “Kadınların kusurları vardır.” “Mega kendinizi kandırmaca:” “ Erkeklerin yoktur. Varsa da sorumlusu kadındır.” Eh aşk olsun. Hiçbir zaman kadınların da haklı olabileceğini düşünemiyorsunuz değil mi? Sizler askerliğinizi yapıp bir senede kurtulurken biz kadınlar çocuklarınızı doğurarak, büyüterek, evlenip gitseniz bile, size hizmet ederek ömür boyu askerlik yapıyoruz. (Köftelerin için teşekkürler anneciğim.) Yaşadığınız hayat standartlarını beğenmiyorsunuz. Eh, bu konuda haklısınız bizde beğenmiyoruz ama unutmayın ki, tehlikeli ve aptalca oyunları seven, bizleri yönetenler, bakanların, milletvekillerin, savcıların çoğu erkek. Bunu değiştirmek istiyor musunuz? Eh hadi değiştirin…

Dünyada bunca hayat kadını varken jigoloların azlığı dikkatinizi çekti mi? Niye acaba? Çünkü erkeklerin çoğu için bir delik yeterliyken kadınlar kan dolu bir balondan çok daha fazlasını arıyorlar. Eski Yunanlar, cinsel tatmini on parçaya bölersek dokuzunu kadınlar, birini erkeklerin alacağını söylüyorlardı. Karanlıkta her kadın aynıdır felsefesiyle, bir halt yediğinizi sanarak, neden her kadını yatağınıza atmaya bu kadar heveslisiniz? Oysa biz kadınlar miktara değil niteliğe önem verecek kadar olgunuz. Şimdi kaşlarınızı çatabilirsiniz…

Efendiler, kadınlar özgürlüklerine doğru yelken açtılar. Siz reşitliğe doğru tek adım atmadığınızın farkında mısınız? Her neyse, bu saatten sonra, değişemeyeceğinize göre hadi babalar gününüz kutlu olsun.

Not: Neyse erkeklerin hepsini kızdırmayayım, az da olsa istisnalar daima vardır.

Fetiye Nene

ÖZET: Prens Harry ve Meghan'ın düğün hazırlıkları için geçen ay yola çıkan Fetiye hiçbiryere eli boş gitmeyi sevmez.. Kankası Elizabeth'in de ricasıyla gelin bohçasından, kerebiçe,cezeryeden peripellaya, Türk kahvesinden, altına herşeyi dolum dolum götürdü.. Ancak hesap etmediği birşey vardı.. Götürdüğü kabak lifleri İngiliz polisi tarafından uyuşturucu zannedilip gözaltına alındı ve Prens Charles tarafından kurtarıldı.

HADİ GİDEK DE GİYİNEK.. KİLİSEDE ÖNDEN YER KAPAK!!

DAHA KISA BİRİ YOK MUYDU BE!? BOYUN FITIĞIM AZACAK.. SIRIK GİBİ..

İPEK ÖZSÜSLÜ

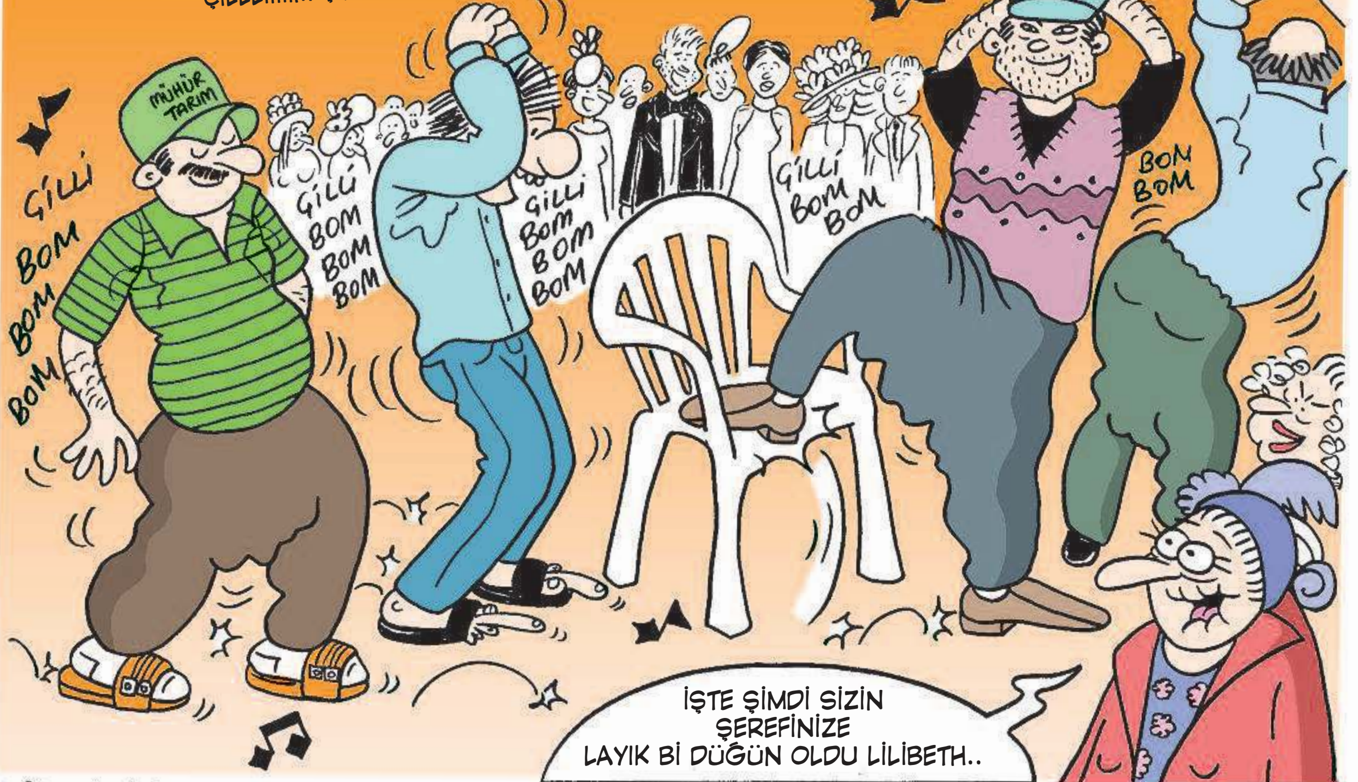
MEGHAN YAVRUM.. BİZİM ORDA BUNA HABBELİ DERLER.. GÜLE GÜLE TAK.. BOYNUNDA PARALANSIN! ERİM ER OLSUN, EVİM ÇALI DİBİ OLSUN DEMİŞLER.. OĞLUMUZ PIRLANTA GİBİ.. SEN DE FENA DEĞİLSİN MAŞALLAH..

SİMİT CAAAN !! GEL ÇEVİR..

BANA ÇEYREK TAK MIŞTI KALTAK!!

DAMADIN BABAANNESİ VE BÜYÜK HALASI... ÇİFTETELİİİİİ... HAYDİ ELLER..

SİMİT CAAAAAN!! KOŞ MİKROFONU AL.. ALKIŞLAMAYANIN KAYNANASI ÖLSÜN.. ÇAMAŞIR MAKİNESİ BOZULSUN DE!!!

*Bkz. Youtube

Fetiye Nene

KIZIN ANNESİ SİMSİYAH AYOL!!
BOKLU DA SİDİKLİYİ BEĞENMEZ.. HOŞŞİKÇİ SENİ! ÇEVİR SİMİT CAN!!

GELİNİN ANNESİSİN DEĞİL Mİ KARABİBERİM? AĞLAMA ARTIK.. KIZ EVDEN GİDER OĞLAN ELDEN GİDER... BIRAK OĞLAN TARAFI AĞLASIN.. ARTIK TÜRKİYE'DE DE BİR EVİN VAR.. BEKLERİM HAYATIM.. İÇLİ KÖFTE YAPARIM SANA.. ÇEVİR SİMİT CAN !!
III.. III SHE SAID THAT.. IIII. IIIII

BANA BAK.. CAMILLE MİSİN KAMİLE MİSİN NESİN.. CHARLES'I BİZZİKLEMEYİ, FİŞTEK-LEMEYİ BIRAK!! YOKSA O DİŞLERİNİ ELLERİMLE SÖKERİM! YAPARIM BUNU..
ÇEVİR SİMİT CAN!!

SİMİT CAN MIDIR CAN SİMİT MİDİR, NEREYE KAYBOLDU BU OĞLAN?
SMITH CAN'A İNME İNMİŞ FETİYE.. ACİL BY PASS'A ALMIŞLAR.. NE OLDU?
NEBİLİM.. ÇIK ÇIK PEK DE GENÇTİ..
İYİ HADİ BAHÇEYE ÇIKALIM..

KIZ VALLA HELAL OLSUN SANA.. İZLEDİM SENİ NE GÜZEL SOHBET ETTİN HERKESLE.. DİL BİLMEM MİLMEM DEYİP SUSMADIN!!
ERİM DE DERİM DE.. BULACIM CIR DA CIVIK DA...
TÜRKÇEM YETMEDİ FETİYE ANLAMADIM NE DEDİN BACIM ?
BENİM DE İNGİLİZCEM YETMEYECEK. SIMIT CAN OLSA ÇEVİRİRDİ NEGZEL!!

Viran olası hanede

– 21. yüzyılın ilk çeyreğinde böyle uyduruk yöntemlerle inşaat mı yapılır anne? Faciaya davetiye resmen... Seçim var, zabıta ses etmez diye mahallecek kafayı üşüttük... Kazak ören kadınlar, "ev genişleticez" ayağına duvar örmeye başladı... Ayrıyetten siyasetçi kısmısına güven olmaz. Bize değildir o "imar barışı" dedikleri. Senin balkona yaptığın çıkmayla filan barışmaz onlar. Müteahhitleredir o...

– Sus kız, harç kar!

– Karmıycam işte... Ben plansız kentleşmeye karşıyım.

– Deli olma Sıdıka. Memleketi inşaat sektörü ayakta tututuyo. Onun da önüne, yok efendim "çevre elden gidiyağ, vay planlı kentleşilmeyağ, yok orman, yok kuş, vay sincap" diye geçmeye çalışanlar, hayındır, şerefsizdir, cadaloz ve kaltaklardır. Kafalarına terlikle vururum ben onların! Anladın de mi beni?

– Dünya pazarında ses getirecek bir terlik üretsek mesela. Endüstri 4.0 çerçevesinde, o terlik telefonla senkronize olup adımlarını mı sayar, içindeki sensörle kilonu mu tartar, neyse işte bulalım o terliği üretelim... Ama ürettiğimiz, satacağımız bir şey olsun. Ha babam de babam çimentoyla nereye kadar? Sonra işte dolar böyle beşe dayanır...

– Terliğe ne hâcet, şu küreğin sapını görüyo musun, sırtında kırarım alimallah. Tuğla ver ordan!

– Ay anne ciddiyim bak... Çökücek, altında kalıcaz; sen ne anlarsın inşaat yapmaktan?

– Nereye çöküyo be! Senin yaşın kadar gecekondu yaptık biz babanla... Daha önce yaptığımız kondularda belediye kaç dozer kepçesi kırdı biliyo musun? Bizim bi gecede yaptığımız konduyu üç günde zor yıktılar...

– Ay müthiş ikili... Safiye Saka-Zekeriya Saka... İnşaatta tek isim... Karı-koca köprü ihalesine de girseydiniz bari kız... Japonlara felan haybeye para vermeyeydik.

– Dalga geçme, beton atarım üstüne cadaloz... Sen görmedin tabi, dünyaya gözünü bu evde açtın... Ondan önce hayatımız kaçak inşaat yaparak geçiyodu bizim... Oturma odasının duvarını sana hamileyken, iki günde ördüm...

– Yapma kız, bana hamileyken çimentoya mı aşeriyodun...

– Dalga geç sen... Zor günlerdi onlar... Malayı ver bakiim ordan... Hiç unutmam, zabıta yıkmaya geldi, dozerin önüne atladım... Caterpıllar, D-9 dozerin kepçesinde doğdun sen... Dozer operatörü koydu ismini... "Sıdıka" annesinin mi ne adıymış... Sonra sen birbuçuk yaşında filandın, ikinci katı çıkmaya başladık... O güneşin altında seni de sırtıma bağlayıp, inşaat tepelerinde, kalıp çakıyodum...

– Hep merak etmişimdir, bende niye doğuştan "amele yanığı" var diye... Şimdi anlaşıldı...

– Daha bebekken manyaktın sen... Durduk yere kalıp çivisi yuttun, hastaneye gittik... Ağladın sızladın, çiviyi çıkarttılar... Hastaneden bir de döndük ki, evi yıkmışlar... Baktım olmıycak, biz yapıyoruz zabıta yıkıyo... Ben de oturdum Sümerbank basmasından bi sirk çadırı diktim... Bir yıl o sirk çadırında oturduk... Yarım diş tuğla ver bakiyim ordan... Neyse uzatmıyalım, 71 yılında sekiz şiddetinde poyraz çıktı, bizim çadır Heybeliada açıklarına doğru uçtu, tutamadık...

– Kız anne nası diktin o çadırı... Kalıbı var mı bana da öğretsene...

– Hadi ordan salak... Sen daha pantolon paçası kıvıramıyosun, nerde kaldı sirk çadırı, kondu duvarı...

– E, öğret o zaman... Hakkaten kız anne... Bi kenar mahalle ev kızı olarak, gecekondu yapmayı, sirk çadırı dikmeyi, dozer kepçesiyle güreş tutmayı öğrenmem gerekir. Kader böyle... Ben de isterdim, Boğaz sırtında talan yapıp etap atap villa blok filan dikebilecek bir ailenin kızı olarak doğmayı, gecekondulara dudak bükmeyi... Ama naapalım ki dozer kepçesinde doğmuşuz...

* * *

– Ay kızma baba, annem öğretti ben de kendime oda yaptım... Abimin odası var benim yok... Bıktım artıkın mutbaktaki sedirde yatmaktan...

– Kim izin verdi kız sana oda yap diye?

– Saçmalama baba, senden ruhsat mı alıcaktık? Bu millet böyledir işte, kendi başını sokucak biyer buldu mu, öbürünün damına balta olur... İzindi, kıldı, tüydü... Siz nası yaptınız sanki bu evi?

– Hiç anlamam, yıkıcam o odayı... Hem de semt kahvesine karşı iki tane ayı kadar pencere koymuş kaltak... Penceresiz olsa bi derece... Yıkıcam...

– Gecekondu yıkan şeytandır bi kere... Ölürüm de yıktırtmam, kendimi yakarım, cesedimi çiğnersiniz... Ah... Vur, vur... Şeytaaan... Şeytaan!..

EX'TENTANELER

raziyeicoglu@gmail.com

- Sence EX'i ilk görüşte nefret mi? Yoksa tanıyarak nefret mi?
- EX'ler hiç boşanmayacakmış gibi evlenirler, yarın boşanacaklarmış gibi ihanet ederler….
- Keyfine giden EX'in peşinden gideceğine, kendi keyfinin peşinden gitmeye ne dersin Acaba?
- Çocukken okuduğumuz masallardaki canavarların büyüdüğümüzde EX olarak karşımıza çıkması realitik finaldir…
- Nesli çoğalan Gri Beyinlilerden EX'in; **"Raziye dört dörtlük ama ben koptum.."** diye giderayak yaptığı Cılız İltifatlar takdir değil taktikmiş meğer…

PAPARAZZİYE

Raziye İçoğlu

Evlensel Meseleler…

• Evlilik aşkı öldürmez, EX'ler aşkı öldürür…

• "İltifat edilerek, aldatılıp, terk edilmek kadar inciticidir bazı şeyler" dendiğinde, sanki derbide teknik direktöre ana avrat küfredilmiş gibi boş boş bakan kişidir EX Koca...

• EX'lerden ayrılırken tası, tarağı, bardağı çanağı paylaşmak, hiç sorun değilmiş meğerse. Çağımız ayrılıklarında EX'lere sanal ortamdaki ortak paylaşılanları sildirmek çok daha büyük problemmiş...

Ev Babaları…

• Annemin kan şekerini ölçen babam dijital cihazda 213 görünce **"benim ilkokul numaram"** diye, adeta altıbin başvurudan seçilecek 50 öğrenciden biri gibi heyecanlanırken normal glikoz değerleri umurunda bile değildi...

LİNK TEPİK

• Okuyamamışların **"Ben var ya, okusam Cumhurbaşkanı olurdum"**... sitem özlü sözünün geçerliliğinin kalmadığı zamanlar gördük…

• Hareketlenen, sinyalleşen, kablosuzlaşan çağımızda bile seçim sistemi hiçbir yere kıpırdamayan **Sabit Halk** istiyor...

• Artık, kasiyerlerle Halk insanımız arasındaki para üstü tartışmaları yanmaya da alışırız kur bazında yapılıyor; _**"Sanki bir dolar mı? Alt tarafı 1 lira eksik vermişler, yürü bee kardeşim…"**

• "Kadın kuaför olmadan asla" seçiciliğiyle, kesilen saçlarını, yerden süpürttürerek alıp, evine götürüp yakan teyzenin limitine göre **Günahta Sınır Yok...**

Sokak Tepik…

• Mahallemdeki **Kullanılmış Giysi Ayakkabı Tekstil KUMBARASI**'nın o küçük deliğinden Çingene çocuğunu içeri atmış, çocuk da direkt sahibinden, hiç belediyeleri karıştırmadan, kumbaradaki her şeyi kendi derme çatma el arabalarına boşaltıyordu. Bütün kıyafetler bittikten sonra çocuk konteyner kulübeyi sevmiş olmalı ki geri çıkmıyor, annesi "çıksana lan, ver elini" diye bağırıyordu... **"kızzz sen de ne bakıyon? Açıkta Döt mü gördün?"** diye çıkışınca, elbiselerimi soymasından korkarak, kaçtım...

• Meydana kurulan bedava iftar sofrasında **"kuyruk yok"** denmiş ve iftarcı adayları iftar başladığı anda sıraya dönüştürülebilecek **kuyruk yok kuyruğu** oluşturmuşlardı...

Ekran Tepik…

• Ramazan Ayı süresince ekranlarda fakirliği överek milyar dolarlar alan hocanın anlattığı antik fakirler bile seyirci fakirlerden daha zengin ve çok daha hallice..

• **"Bayram değil, seyran değil, eniştem beni niye öptü?.."** deyimimizin yabancı filmde ecnebi versiyonu **"Noel değil, bir şey değil yeğenlerim niye bana ziyarete geldi acaba?"** şeklinde…

• **Öyleyse Hepimiz Bağımlılığa Bağımlıyız** ... Dıyanetin Tv.sinde Psikoloji Eğitimi alan sunucusu, psikolog konuklu ve bu bağımlılıktan psikolojik tedavi gören genç ile internet sanal bağımlılık tartışılıyor ve bağımlıların yazması için sanal adresler veriliyor. Sigaradan kurtulmak için bir sigara yakmak gibi, diyabetliyi şekerci dükkânına sokmak gibi, obezin önüne makarna, patates koymak gibi gibi... Stüdyoya hiç bilgisayar konmamış, ama psikolog elinde tablet ve akıllı telefonla gelmiş, ... Sunucu **"Hadi teknolojiyi kullanın"** diyor ve bir sürü sanal adres veriyor.. İnsan şüpheye kapılıyor, bir kereden bir şey olmaz mı? Kullanayım mı gerçekten? Yada bağımsız velimiz yazacak, yazarken de bağımlılığa elverişli hale gelecek... Mahalledeki çocuklara **"çağırmayın çocuğumu da ders çalışsın"** diye kızan annelerimiz, sanaldaki siber zorbalara mesajlar yazarak kızsa mesela sanal mahalleden... Kendi kendime soruyorum; **"Bağımlılık nedir? Nasıl fark edilir? Bağımlı olduğunu başkası mı fark eder?".** Nihayetinde çıktıkları sonuç; **"Bir amaç belirleyin amaç doğrultusunda kullanın"** Eeee peki **"neye, kime göre bu amaç? Amacın kriterleri ne ola ki Acaba?"**.... Buna göre, **"bağımlılık hastasısın"** dediğine sorsan **"amacım bağımlı olmak"** diyebilir… Psikolojimi bozmadan, sağlam psikolojimle direnerek izlediğim süre içerisinde işimi, gücümü bırakıp söyledikleri bütün sanal adreslere baktım ve durup dururken bağımlı olmaya teşvik edildim... **Zaten sen bu kere ile kalabiliyorsan bağımlı değilsin deneyi** gibi programlar... RESİM 7

• **Her Ne Olursa Olsun Bir #ÇaySeverim ... Tv. Sağlık Tartışmalarına Çok Az Su İçen Birisi Olarak Çıkışıyorum! Çay Neden Sudan Sayılmasın Ki?** Su ile demlenip içilen çay vücutta sudan sayılmıyorsa, niye su alıp demleyip içiyorum ki Acaba? O Vakit çayı çiğneyerek yiyeyim . 1 litre su nereye gidiyor? Suyu çay emiyor... Demek ki biz **"çay"** denen bitki ile karşılıklı su içiyoruz ve suyun hepsini çay bitkisi içip yok ediyor... Renkli bir su olarak bardakta fincanda duruyor, en az 6 bardak renkli bir su içerek tüketiyorum. Ama vücudumuza girdiğinde bağırsaklardaki suyu emiyormuş. O sıvı hal bağırsağa gelene kadar nereye gidiyor? Mantıksız buluyorum. İçerde buhar olup uçuyor mu? İllâki doğrudur, tıp bilimcileri doğru söylüyor olsa da, bir çay içici olarak içerek tükettiğim **Çayın su yerine geçmediğini inkâr ediyorum..** Meyveler için de **Bütün Vitamin Kabukta yı inkâr ettiğim gibi..**

Emekli...

feyhan güver

Kız Hikayeleri Ramize Erer

inci

Bu ay size kuzenim, İnci'yi tanıtmak istiyorum. Dayımın 7 kızından ikincisi. Aslında yengemin demeliyim. Kocasına erkek çocuk doğurmak içinsürekli hamile ya da yatakta lohusa olarak hatırladığım, bu kadar doğumdan sonra çok erken yaşta yıpranan zavallı yengemin. Çünkü süslü dayım, ipek fularlarını takıp dışarı, gezmelere giderken o, çocukları tek başına büyüttü. Üstelik bütün evin yükünü omuzlayarak, çalışarak.

Her yaz tatilinde ninemin yanına doğduğum bu küçük kasabaya postalanırken en çok dayımın kızlarını göreceğim için heyecanlanırdım. Bebek kokusu sinmiş bu evde, büyük bir neşe vardı, o zamanlar adını koyamadığım, şimdi düşününce kaynağını bulduğum; kız neşesi...

Evlerinin önünde, terasta bütün gün oturur nedensizce gülerdik. Bazen o kadar çok gülerdik ki sonunda neye güldüğümüzü unuturduk. Dayımın erkek çocuk sahibi olamaması kızlarına yaramıştı. Bir babanın oğullarına vereceği özgürlükleri o kızlarına vermişti. Baba baskısı ya da erkek baskısı görmeyen kızları korkusuzdu, girişkendi, alaycıydı.. Hepsi okudu. Kendi ayakları üstünde durabilen meslek sahibi güçlü kadınlar oldular.

Ama dayımın en büyük gururu İnci olmuştu. O politika ile ilgileniyordu ve babasının deneyipte başaramadığı şeyi başarmış, bütün erkek adayları geride bırakıp kasabaya belediye başkanı seçilmişti.

Başkanlığı döneminde kasaba için çok çalıştı. Gençlik kampı kurdu, dünyanın her yerinden gençler geldi çalıştı. Bilgisayarlarlı harika bir kütüphane kurdu. Çocuklar okul çıkışı gelip ders çalışabildiler. Ama beni en çok etkileyen köylü kadınları otobüslere bindinip Ankara Anıtkabir'e, Kapadokya peri bacalarına, Konya'da Mevlana gösterilerine ve Bodrum'da deniz tatiline götürmesi olmuştu.

Telefonda sordum, o da Bodrum tatilini sizin için anlattı. 5''0 köylü kadın katıldı Bodrum seyahatine. Hayatlarında ilk defa deniz tatili yapacaklardı. Çok heyecanlıydılar.''

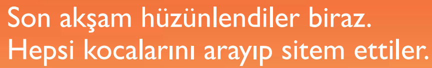

Yol boyunca şarkılar, türküler söylerek eğlendiler. Hazırladıkları yollukları hep beraber yedik. Bodrum'da otelimize yerleştikten sonra, denize indik. İçlerinde daha önce denize giren yoktu. Çok mutluydular. Hemen alvarları çıkartıp mayolarını giydiler, eşarplarını attılar.

3 gün boyunca denizden hiç çıkmadılar, güneşin keyfini çıkardılar. Akşamları Bodrum'u gezdik. Otelde kalmayı çok sevdiler. Hatta bayıldılar. Hizmet edilmek ne güzelmiş dediler.

İnci 10 yıl boyunca bu görevi sürdürdü. Şimdi Kırklareli'nin 3. sıradan CHP milletvekili adayı. Eğer seçilirse Kırklareli'den ilk kadın milletvekili çıkmış olacak. Hadi İnci.

Tv İktidar Değiştiriyor

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

Ne Olacak Bu Televizyonun Hali?

Ben 1981 doğumluyum. TRT 2'nin (o zamanki adıyla TV2) açılışını hatırlıyorum, 5 yaşındaydım ve çok heyecanlanmıştım her nedense. Zaman zaman kesilen yayınlara giren "manzara"ları, tv'nin **İstiklal Marşı** ile açılıp kapanmasını, karlanan ekranı, siyah beyaz televizyondan renkli televizyona geçişi, ilk reklamları, Cuma gecesi sinemasını; hepsini, hepsini hatırlıyorum.

Bugün itibarıyla muhalefet liderlerine söz hakkı tanımayan, **Muharrem İnce**'nin seçim konuşmalarını yayınlamamak için kırk takla atan, **Selahattin Demirtaş** diye biri zaten hiç yokmuş, yaşamamış, var olmamış gibi davranan, kültür-sanat programlarını neredeyse tamamen kaldırmış, yayınladığı dizilerle belli bir düşüncenin propaganda gücüne dömüşmüş olan TRT'nin bütün değişimine tanıklık ettim.

> "**Barış Manço**'nun kült programı **Adam Olacak Çocuk**, **Pazar Konseri** gibi programlar; bizlere sanatın ve kültürün "elit" bir ayrıcalık olmadığını gösteriyordu adeta."

90'lardaki yükselişini de, 2000'lerin sonlarından itibaren başlayan çöküşünü de gördüm. Ya da içinin boşaltılmasını diyelim. 90'lardan sonra yağmur sonrası mantarı gibi biten özel kanalların sıcak para ile çıldırışına ve zincirden boşalmışçasına absürtlüklerden absürtlüklere koşuşlarına şahit oldum. Benim ömür sürem içinde televizyon eğitici bir araç olmaktan çıktı ve zaman içinde önce sadece bir eğlence aletine, ardından da tamamen zararlı bir organizmaya dönüştü. "Televizyon hiç eğitici bir araç olmuş muydu ki?" diye soracaksınız belki de. Ama inanın olmuştu. Üstelik bütün bu hızlı ve öngörülemez değişim 30 sene gibi bir süre zarfında gerçekleşti. Dünya tarihi için kısacık, ama bizler için upuzun yıllardı. Televizyonun değişimi ile toplumun değişimi, öylesine aynı paralelde cereyan etti ki, grafiğini çıkarsak aralarındaki uyuma şaşar kalırız büyük ihtimalle.

2012 verilerine göre Türkiye'de karasal yayın yapan 247 televizyon ve 1057 radyo, uydu üzerinden yayın yapan 205 televizyon ve 63 radyo, kablo üzerinden yayın yapan 101 televizyon olmak üzere toplam 553 televizyon ve 1120 radyo bulunuyor. Bu inanılmaz bir rakam. Oysa sadece 30 sene önce bu sayı sadece 1'di. Yazıyla da, rakamla da 1... Sonra bir biri ardına televizyon kanalları geldi ve kirlenme-bozulma başladı.

Eskiden, yani ben çocukken sadece TRT vardı ve devletin resmi sesiydi. Nasıl insan olunacağını, nasıl davranılacağını empoze eden ve yediren bir güçtü TRT. Ama bunu illa "negatif" bir anlamda söylediğim sanılmasın. Teyzeler, amcalar oturup keyifle, kekler çaylar eşliğinde **Kış Olimpiyatlarını** izlediğimizi hatırlarım. Ya da **Ziyaretçiler** gibi, genel izleyici için hayli enteresan kaçan bir diziyi. Aslına bakılırsa bu iki örnek de, ortalama bir "genel aile" için uç örnekler. Birinde cıbıldak dansçılar buz üzerinde kayarken, diğerinde yeşil yeşil uzaylılar dünyayı ele geçirme planları yapıyor ve her iki dizi de kakaolu kek – demli çay kombosu için fazlaca absürt kaçıyor. Ama hatırlıyorum da, kimsenin bir şikayeti yoktu. Çünkü televizyon modern Türkiye'nin bir parçasıydı ve herkes şuna inanıyordu; eğer TRT yayınlıyorsa, vardır bir kerameti. E vardı da bir yerde...

TRT2'nin açılması ile televizyon ilk kez pek çok farklı alandan "genel" yayın yapan bir ekran olma konseptinden çıktı ve kültür-sanat üzerine yoğunlaştı. Ya da şöyle söyleyelim; ülkedeki devlet televizyonunun açtığı ikinci televizyon kanalı, özel olarak kültür-sanat üzerine yoğunlaşıyordu ve bana kalırsa bu, başlı başına, muazzam bir şeydi.

Doğrusu şuanda nasıl biri olduğum üzerinde, çocukluğum boyunca delicesine izlediğim TRT2'nin büyük etkisi vardır. Hoş sohbetleriyle **Orhan Boran'la Pazar Geceleri**, sevgili **Seyhan Levent**'in sunduğu, dinamik introsu ile beni her zaman çok etkilemiş olan ve nefis konularıyla mest eden **Akşama Doğru**, **Erhan Konuk**'un hazırlayıp sunduğu ve bu hafta neler çalacak acaba diye özlemle beklediğimiz **Pop Saati**, **Sezen Cumhur Önal**'ın ikonik sunuşuyla şahlanan ve bizlere "çukulata renkli sanatçı" söylemini sevdiren **Müzik Yelpazesi**, **Atilla Dorsay** ve **Alin Taşçıyan** gibi sinema yazarlarının ön sunumuyla **Sinema Büyüsü**, **Bob Ross**'un ben dahil binlerce kişiye resimi sevdiren ve çekinmeden denememize teşvik eden enfes programı **Resim Sevinci**, dünya opera ve balelerinden örnekler, tiyatro ve sinema haberleri, müzikaller, çok sevgili **Barış Manço**'nun kült programı **Adam Olacak Çocuk**, **Pazar Konseri** gibi programlar; bizlere sanatın ve kültürün "elit" bir ayrıcalık olmadığını gösteriyordu adeta. Sanat bize şah damarımız kadar değil belki ama, televizyonumuz kadar yakındı işte. Hayatımızın ulaşılabilir, anlaşılabilir, takip edilebilir ve zevk alınabilir bir rengiydi.

Globalizmin bir fikir olarak bile henüz sınırlarımızdan girmediği bir dönemde, dünya listelerinden şarkılar dinliyor, kültür sanat olaylarına dair bilgi sahibi oluyor, önemli sinema filmlerini izlemeden önce konunun muhataplarından enteresan bilgiler öğreniyorduk. Dünyaya ve etrafımıza çok sanatsal, şiddetten ve testesterondan uzak, çok "kadın" bir çerçeveden bakıyorduk. TRT2 kısa sürede bir tutkuya dönüşmüş ve kalitesini giderek artırmıştı.

TRT1'deki haber saatine denk gelen **Fame**'i izlemek için kaç kez dedemle atıştığımı hatırlıyorum. Zira dedem memlekette ve dünyada neler olup bittiğini öğrenmek istiyordu, bense New York'ta güzel sanatlar akademisinde okuyan Lydia ve arkadaşlarının yeni maceralarına tanıklık etmek istiyordum.

TRT2'nin yayın hayatına başlayışından iki

sene sonra, 1989'da **TRT3** ve **TRT GAP** kuruldu. TRT3 spor programlarına ağırlık verirken, TRT GAP Anadolu'ya ve çiftçiye dair programları ile dikkat çekiyordu. Benim yaşlarımda ya da daha büyük olan herkes **Anadolu'dan Görünüm** programını hatırlayacaktır. **TRT4** ve açıköğretim yayınlarını da anmamak olmaz. TRT 80'li ve 90'lı yıllarda dışarıdan aldığı diziler, sinema filmleri ve programlarla dikkatleri çektiği gibi; kendi ürettiği program ve dizilerle de çocukluğumuzu ve dolaylı olarak da geleceğimizi şekillendirdi. Herhalde hiç kimse TRT'nin yarattığı dizi ekolünü yadsıyamaz. Hayatlarımıza "aile dizisi" kavramını sokan ve diziler aracılığıyla sürekli iyi insan propagandası yapan dönemin TRT'si nasıl unutulabilir.

TRT Dizileri ve "İnsanlık" Propagandası

TRT, günümüzde dev prodiksiyonlu propaganda dizileri ile dikkatleri çekiyor. Oysa eskiden TRT'nin semt ve aile dizileri vardı. Sıradan insanların sıradan, ama renkli ve asla sıkıcı olmayan hikayesini anlatırdı. Kadın karakterler her zaman kapı gibi sağlam duruşlu, komplike ve güçlü karakterlerdi. Çoğunlukla dizileri götürenler, kadınlardı.

Ferhunde Hanımlar, Ankara'da yaşayan bir anne ve üç kızının etrafında dönen bir aile dramasıydı.

Şaşıfelek Çıkmazı, semti belirsiz bir İstanbul köşesinde geçiyor ve insan ilişkilerine odaklanıyordu. Sıradan insanların sıradan hikayesi, bir tiyatro oyununa dönüşüyor, sıradanlığın içinde bir şiirsellik vuku buluyor ve bir anda hiçbir şeyler göründüğü gibi olmayıveriyordu.

Gülşen Abi, gazetede kendisine gelen sorunlara cevap arayan **Abidin**'in hayatını olabildiğince komik bir dille izlettiriyordu bizlere. Haluk Bilginer'in en enteresan karakterlerinden biriydi ve Gülşen Abi, "genel aile" saatinde absürtlüğün sınırlarını zorluyordu.

Yeditepe İstanbul, Balat'ta geçiyor ve yine bir semtin bir semtten fazlası olduğunu, şehrin en "unutulmuş" semtlerinde bile hayatın bazen bir şiir naifliğinde yaşanabileceğini hatırlatıyordu. İflas etmiş bir burjuva, aklını kaybetmiş bir solcu eskisine aşık olabiliyor, 50 yaşındaki ev kadınları gündüz birası içebiliyor ve bitirim mahalle delikanlıları keman çalan güzel kızların keman çalışına aşık olabiliyordu.

TRT'nin ikonik döneminin dizileri bunlarla sınırlı kalmıyor elbette. Daha onlarcasını saymak mümkün. Ancak aslolan, tüm bu dizilerin satır aralarına ilmek ilmek işlenmiş yaratıcılık, özgünlük ve emektir. Kadın dünyası ve kadın dünyasının yaratıcılığıdır. İnsanın bir tablo gibi kenarda durmadığı, kalbine inildiği birer deneyimdir. Bir de elbette tüm zamanların en kült iki yerli dizisini yaratmıştır TRT:

Perihan Abla: Öğretmen çocuklarının en az yarısı gibi ilkokulu annesinin ya da babasının sınıfında okuyan tayfadanım ben de. Hiç unutmam Perihan Abla Pazar geceleri saat 9'da yayınlanıyordu ve geç olduğu için bizim izlememiz yasaktı. Ben yasağı çiğnemiş ve babamla diziyi izlemiş, ertesi gün de öğretmenim olan babamdan azar işitmiştim.

Perihan Abla, benim gönlümde yer eden ilk dizidir. Her bölümünü heyecanla takip etmiş, her bir karakterine ayrı ayrı vurulmuştum. Kulakta kalan jenerik müziği ve 80'lerin o tuhaf naifliğinin bunda etkisi büyük. Ama bunun da ötesinde, tüm mahallenin sorunlarını çözen karakterin bekar bir kadın olması, Perihan Abla'nın herkes tarafından sevilmesi ve sayılması benim gözümde daha değerliydi.

Koca koca, kelli felli adamların "bunu bir de Perihan Abla'ya danışalım" dediğini duyardık sıklıkla. Evlenmemiş, çalışmayan, ancak yardımseverliği ve insaniyetiyle dikkatleri çeken Perihan Abla, ne eksik etekti, ne de öylesine bir karakter. Sözü geçiyordu ve sorun çözüyordu. E daha ne olsundu. Günümüz televizyonunda yan karakter bile olamayacak Perihan Abla, yıllarca evlerimize girdi ve bizlere büyük büyük sorunların, kadın kafasıyla nasıl çözüleceğini gösterdi.

Bizimkiler: Perihan Abla gönlümde yer eden ilk dizidir, lakin Bizimkiler açık ara en sevdiğim yerli dizi olabilir. Bizimkiler'i özel kılan onlarca özellik mevcut elbette. Üstüne sosyoloji tezi yazılabilecek kadar detaylı ve gerçek bir dizi zira kendisi. Benim için en değerli yanı, "hiçbir şey anlatmadan çok şey anlatan" bir dizi olmasıydı.

Bizimkiler'i takip etmiş olanlar bilirler, 1989-2002 yılları arasında yayınlanmış ülkenin en uzun soluklu dizisidir ve dizi boyunca hiçbir "skandal" yaşanmamıştır. 13 yıl boyunca sadece hayatı ve hayatın sıradanlığını anlatıp bu kadar ilgi çekici olabilmek, belki kolay gözükebilir, ama aslında dünyanın en zor işlerinden biri.

13 yıl boyunca karakterlerin bir kere bile rolden çıktığına ya da karakterden saptığına tanık olmadık. Oyuncular tiyatro kökenlidir ve burada bu bakışla ne demek istedi acaba kararsızlığı yaşatmaz. Günümüz dizilerinde yaşanan hiçbir olağanüstü olay bu dizide yaşanmadı, ama yine de takip etmesi dünyanın en keyifli dizilerinden biriydi. Üstelik bir apartmanda her sosyal kesimden insanın yaşadığı, belli ölçüde bir birleriyle iletişim kurduğu, insanların genel olarak "mutlu" olduğu bir döneme ait olmasıyla da, zannımca "Eski Türkiye nedir?" diye soranlara "Aha budur" diye gösterilebilecek belgesel niteliği taşıyan bir kayıttır. Ve tıpkı Perihan Abla gibi, kadın karakterleri son derece güçlü, bağımsız ve baskındır. Yan karakter değil, doğrudan başroldür her biri ve hikaye içinde en az erkek karakterler kadar önemlidirler.

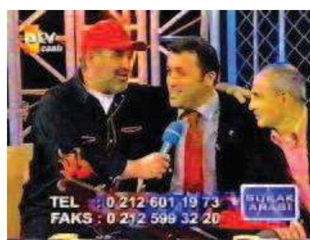
> "Özel kanallar bir yandan Türkiye siyaset hayatına yön veren **Siyaset Meydanı** gibi programlar üretiyor, bir yandan da sabah saatlerini **Sabah Şekerleri**'ne boğuyorlardı."

Özel Televizyonlar ve "Yeni Televizyon"

Türkiye'nin ilk özel televizyonu **Star** 1990'da; **Tele On, Show Tv, HBB, Kanal 6** ve **Flash Tv** 1992'de, **Kanal D** ve **ATV** 1993'te kuruldular. O zamanlar Türkiye'de yayın yapma hakkı sadece TRT'ye aitti ve bu kanallar kanun değişmeden kurulmuşlardı. Hatta bir dönem özel kanalların kapanabileceği bile gündeme gelmiş, ancak sonra yapılan kanun değişikliği ile kanallar yasal statü kazanmış ve yayın hayatlarını sürdürmüşlerdi.

Özel tv'lerin ilk yıllarında ne **RTÜK** vardır, ne de benzeri bir kurum. Zira RTÜK 1994'te kurulmuştur. Bu sebeple özel televizyonların ilk birkaç yılı birbirinden tuhaf yayınlarla doluydu. Birkaç yıl içinde işler rayına oturdu, ama bazı şeyler de hiç değişmedi.

Özel kanallar bir yandan Türkiye siyaset hayatına yön veren **Siyaset Meydanı** gibi programlar üretiyor, bir yandan da sabah saatlerini **Sabah Şekerleri**'ne boğuyorlardı. Sabah Şekerlerine metrelerce faks yağıyordu ve seyirci bir anda TRT'nin "devlet yüzü" soğukluğundan kendini sıcak kumlara atıveriyordu. **Savaş Ay**'ın bol tartışmalı ve kavgalı şovu **A Takımı**, **Cem Kurtoğlu**'nun sunduğu ve "Türkiye'nin ilk reality show'u" adıyla yayınlanan **Sıcağı Sıcağına**, **Saadettin Teksoy**'un "**Sokarım**"ı (ya da programın asıl adı her neydiyse), bir dönem günün hangi saati yayınlanırsa yayınlansın izlenme rekorları kıran programı **Tele Vole**, Uygur kardeşlerin absürt programı **Şahane Pazar** gibi programlar; özel televizyonların domine ettiği yeni televizyonun ve de dolayısıyla Türkiye'nin eğlence ve haber anlayışını da değiştiriyorlardı.

TRT'nin o eğlendirirken öğreten, öğretirken yaratıcı olan, yaratıcı olurken belli çerçeveleri hiç aşmayan yayıncılık anlayışı demode oluyor ve yerini kelimenin tam anlamıyla "**şov dünyası**" alıyordu. Televizyonların mültimilyoner televizyoncular yarattığı dönemdi, üstelik aynı dönemde ülke "**Özal zenginleri**" tabir edilen sonradan olma zenginlerle de dolmuştu. Türkiye mi televizyona paralel gidiyordu, televizyon mu Türkiye'yle yatay açı yapıyordu; kimse ayırt edemiyordu artık. Gece hayatı renkleniyor, televizyon renkleniyor, her şey durmadan renkleniyordu. Ama tüm bu hengame arasında özel televizyonlar bile tarihe geçecek değer taşıyan dizilere imza atabilmişlerdi. Eeee, ne de olsa hala 90'lar gezegenindeydik.

Semt dizisi ve yöre dizisi kavramına yepyeni bir soluk getiren, Trakyalı Sultan'la Antepli Ali Haydar'ı buluşturan **İkinci Bahar**, Yunanistan'la Türkiye'yi buluşturan **Yabancı Damat**, "hoca camide"'li **Hayat Bilgisi**, eski Türkiye'denin "elit" dizisi **Şehnaz Tango**, mütevazi fikrime göre en iyi yerli sitcom **Tatlı Hayat**, ve Tatlı Hayat'la yarışabilecek muhteşemlikteki **Benim Annem Bir Melek**, TRT üslubuyla çevrilmiş **Mahallenin Muhtarları** ve **Çiçek Taksi**,

unutulmaya yüz tuttuğu bir dönemde televizyon seyircisine yeniden tiyatroyu sevdirmiş ve kabere kültürünü hatırlatmış olan kült dizi **Bir Demet Tiyatro**, Atilla Atalay'ın unutulmaz eseri **Sıdıka**, Çağan Irmak'ın televizyona yaptığı en değerli iş olan **Çemberimde Gül Oya**, çevrildikten yıllar sonra ahlak dışı bulunan **Kavak Yelleri**; televizyonun henüz iyice kirlenmediği dönemlerden akılda kalan önemli işler.

Süper Baba: Şahsi kanaatimce, 90'lar özel televizyonunun en önemli dizisidir. Üç çocuklu, eşinden ayrı ve pek de eğitimli olmayan Fikret'in, boyundan büyük kadınlara aşık olduğu ve hep hayallerini kovaladığı bir dizidir. Çengelköy'de geçer. Çengelköy'ün henüz bir "semt" olduğu yıllardır.

Süper Baba'yı süper kılan Fikret'in hep kadınlara inanmasıdır aslında. Fikret, eczacı **İpek**'e inanır, hayallerinin peşinden giden kızına inanır, kızının öğretmeni **Deniz**'e inanır, en sonunda da Türk dizilerinin en

"asi" karakterlerinden biri olan **Elif**'e inanır. İnanır derken, kandırılır demek istemiyorum. Gerçekten inanır yani. Fikret'in aşık olduğu bütün kadınlar ondan kültürlü, daha iyi eğitimli ve daha yetkindir. Fikret ise, hayatı boyunca onlara yetişebilmenin ve daha iyi bir insan olmanın peşinden koşar. Bugünün karakterleri gibi, kadınları ve kadınların okumuşluğunu aşağılamaz. Aksine, kadınların bilgeliğine inanır Fikret. Kadınların kadınlığına sığınır. Üç çocuklu yalnız bir erkek olarak, hayatındaki sorunları erkek gibi değil, hayatına giren kadınlardan aldığı ilhamla, kadınca çözmeye çalışır.

Süper Baba her hafta meyhanede içki içilen, yeri geldiğinde hükümete eleştiri ardına eleştiri savurulan, güçlü kadınları ve azimli erkekleri ile, zaman zaman masala dokunan senaryosu ile bambaşka bir noktada duruyor. Ama kimse Süper Baba'nın masalsılığına söz etmez diye düşünüyorum. Zaten şarkıda da demiyor mu; "bana bir masal anlat baba, içinde İstanbul olsun."

Televizyonun Kırıldığı Dönem

Süper Baba'dan sonra hayatımıza aile dizisi olarak **Baba Evi** girdi. İşte o an, gerçekten de bir şeylerin değişmeye başladığı andı. Reytingler uğruna, terk edilen ilk kaleydi belki de aile dizisi cephesi. Baba Evi ve birkaç yıl aradan sonra gelen **Yaprak Dökümü** ile

birlikte neredeyse 10 yıl boyunca **Halil Ergun**'u "despot baba" rolünde izledi Türkiye. 10 yıl boyunca ekranların baba figürü yüzü hiç gülmeyen ve sürekli ailenin kadınlarının hayatına müdahale eden mutsuz bir adamdı. Türkiye değişiyordu; artık kadınlar ve kadınların hayalleri, ve Fikret gibi "masal karakterleri" için çok geçti! Bizim değerlerimiz vardı ve belli ki değerlerimiz kadınların hayatının tam ortasından geçiyordu!

Her ikisi de birer roman uyarlaması olan bu iki dizi, reyting uğruna amacını son derece aşan ve gereksiz yere büyük gerginlikleri evlerimize sokan birer dizi oldular. Baba Evi'nde **Mahmut**, Yaprak Dökümü'nde ise **Ali Rıza Bey**, öylesine sertti ki, zerre esnemiyor ve kuru bir ağaç gibi, evlerimizin ortasında, göğsümüzün ta içinde, katran gibi öylece duruyordu. Soğuktu, despottu, sevgisizdi ve korku saçıyordu bu baba. Kadınlara fikir danışmıyor, kadınları dikkate almıyor, kadınlara durmadan müdahale edip onların bedenleri üzerinden kendine onur devşiriyordu.

Bir yandan semt dizileri yerlerini varoş dizilerine bırakmış, **Deli Yürek** ve **Aynalı Tahir**'in açtığı yoldan mafya dizileri almış yürümüş ve okumuş kadınların okumamış erkeklere yön verdiği televizyon gerçekliği yokolup gitmişti artık. Çünkü bu dizilerde artık belinde tabancayla gezen bitirim kabadayılar durmadan okumuş kadınlara ayar veriyor, kadının kaleminin sorunu çözmediği yerde tabancasıyla durumu kurtarıyordu. Alt metin, hemen hemen her bölümde bağır bağır işlenen "**sen ne anlarsın kızım**"dı. Sen ne anlarsın kızım, erkeklerin dünyasındasın ve tabancamın kudretine inanacaksın!

Oyuncuklukları ve prodüksiyonlarıyla çok övülseler de benim gözümde 5 kuruşluk kıymetleri olmayan **Ezel, Behzat Ç, Poyraz Karayel, İçeride, Kurtlar Vadisi, Eşikıya Dünyaya Hükümdar Olmaz** gibi diziler son yıllarda etrafımız bir atmosfer gibi saran eril kültürün ateşli birer neferi gibi bizi boğuyorlar. 10 yılı aşkın bir süredir, haftanın tüm günlerini ve tüm televizyon kanallarını domine eden bu şiddet kültürünü hiç de "eğlenceli" bulmuyorum. Perihan Abla'dan ya da Süper Baba'dan her bölümde 30 adamın apır sapır öldürüldüğü dizilere çok hızlı gelmedik mi? Siyasi iktidarın, televizyoncuların, köşe yazarlarının her gün vatandaşları azarladığı şu dönemde, durmadan silahların konuştuğu bir televizyon istiyor muyuz gerçekten? Yoksa artık bize ait olmayan bu televizyonu kapatmanın vakti gelmedi mi?

SİPİRİTÜELİZM SUNSET HOMES'DA

BETÜL YILMAZ

BU NE KILIK LA, BOYFREND CEKET, PANTOLU ANLADIM DA BOYFREN OLMUŞSUN SEN!

EHEH, SEVİŞİRKEN ELBİSEM YIRTILDI BEN DE ÖZGÜRÜN KIYAFETLERE YAZILDIM.

NEYSEKİ ÖZGÜR BEYAZ YAKALI DEĞİL, KLİŞE Bİ GÖRÜNTÜ OLURDU.

NEY?

GERÇİ BÜYÜK BEDEN GÖMLEK MODASI DA VAR, DEMEK MODA SEKTÖRÜ YANCI KADINLAR YARATMAK İSTİYO ÇILGINCA SEVİŞEN YANCI KADINLAR EVET.

YARATICI DRAMA TEKNİĞİ VE BENİM YOĞUN BİLGİ BİRİKİMİMLE, RUHSAL DNA ÇÖZÜMLEMESİ GİBİ DÜŞÜN, MESELA DEDEN BİR TRAMVA YAŞADI, SENDE DE OLAYLARI BİLMEDİĞİN HALDE İZLERİ KALIYO, BEN DE BAZI TEKNİKLERLE O İZLERİ DÖNÜŞTÜRMEYE ÇALIŞIYORUM.

ÇOKİİİİ YA BİZ NAPICAZ PEKİ?

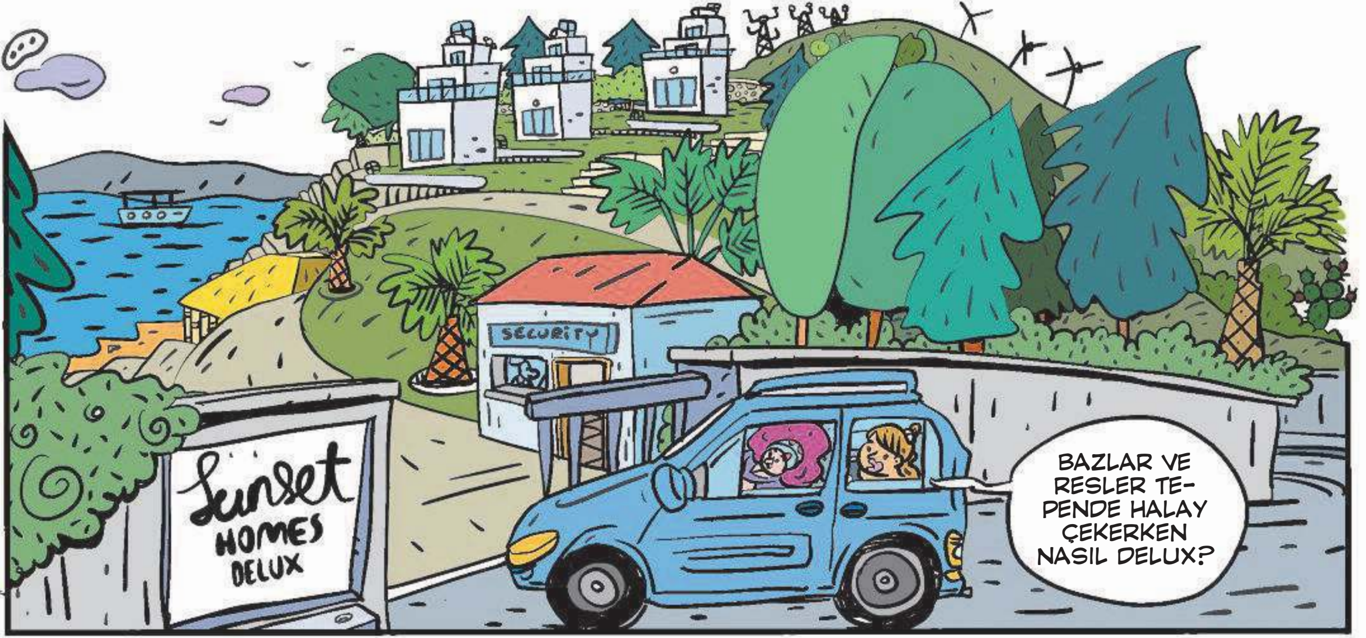
SİZ TEMSİLCİ OLACAKSINIZ. DANIŞANIM, BENİM YÖNLENDİRMEMLE SİZİ KONUMLANDIRACAK, SONRA DANIŞAN HAYATINI DIŞARDAN BAŞKA BİR PERSPEKTİFLE İZLEYECEK VE TEMSİLCİLERDE CANLANDIRDIKLARI ROLLERLE KENDİ HAYATLARINDA FARKINDALIKLAR YAKALAYABİLECEKLER.

HUUHUU ROL KESİCEZ SÜPER YA EHEHEHEEE ...

HİÇ TANIŞIKLIĞI OLMAYAN TEMSİLCİLER, YANİ SİZ ROLLERİNE GİRDİKLERİ KİŞİNİN DUYGU VE DÜŞÜNCELERİNİ HİSSETMEYE HATTA FİZİKSEL DAVRANIŞ ÖZELLİKLERİ GÖSTERMEYE BAŞLAYACAKSINIZ ,BÖYLECE ATALARI DA HİKAYEYE YÖNLENDİRMEMLE, BLOKAJLAR ÇÖZÜYORUZ.

ROL DEĞİL, ROL ZİHİNSELDİR, BİZ KOLLEKTİF TEMSİLCİ ALGIMIZI KULLANICAZ.

KOLLEK-TİFNOİ?!

Sunset HOMES DELUX
SECURITY
BAZLAR VE RESLER TEPENDE HALAY ÇEKERKEN NASIL DELUX?

BUYRUN HOŞGELDİNİZ.
TAK TAK TAK

BİR SÜRE SONRA MOLA
AUUUF! YAKTI BENİ SEROTONİNSİZ KARILAR! BÜTÜN ADAM ROLLERİNİ NİYE BANA VERİYOLAR YA!
ROL DEĞİL LÜTFEN TEMSİLCİ ALGISI, AYRICA SENİN İÇİNDE DE NE PİS ADAMLAR VARMIŞ ...
EEEH NEYSE NE! SEN CESARET DUYGUSU OLUP BENİM MANİTAYA BENİ TERKETME GAZI VERDİN Mİ VERMEDİN Mİ?
VERDİM! OH İYİ YAPTIM, TİPE BAK TİPİ DE DEĞİŞİYO.
BİT

PERİLER

Sibel Bozkurt

Peri, Farsça kökenli bir kelime olup "Büyüleyen kadın" anlamına geliyormuş. Eski Türk inanışlarında perilere, "melek" de deniyormuş. Sadece Türk kültüründe değil, birçok başka kültürde de efsaneler ve mitolojilerde periler vardır.

Görünümleri genel olarak, çok güzel genç kadın şeklinde tasvir ediliyor. Tabii ki doğa üstü varlıklar ya da ruhlar olarak anılıyorlar. Genç ve güzel kadın harici, yaşlı kadın ve yaşlı erkek görünümünde de olabilirlermiş. Ya da çok küçük ve uçan yaratıklarda.

Özellikleri ise; geleceği görmek ve etkilemek ve tabii ki büyü yapmakmış.

Fransızca isim kökeni "Nymphe" şeklindedir. Türkçeye "Nemf" olarak Fransızcadan geçmiş. Nemfler yani periler, Yunan mitolojisinde suyla özdeşleştirilmişler. Onlar için tanrısal varlıklarmış. Ölümsüz değillermiş ama hep genç ve güzel gözükürlermiş. Çok çok uzun yıllar yaşarlar ve hiç hasta olmazlarmış. Doğurganlığı simgelerlermiş. Ormanlık alanlarda, su kenarlarında yaşayan Nemfler, insanlarla ve tanrılarla cinsel ilişkiye girebilirlermiş ve hatta çocuk bile doğurabilirlermiş. Bereketi temsil etmeleri pek şaşırtıcı değil bu anlamda.

Sesleri çok güzelmiş, su kenarlarında oturup saçlarını tararlarken şarkı söylerlermiş. Özellikle gözleri çok dikkat çekiciymiş. Saçları da çok uzun ve güzelmiş.

Türk Mitolojisinde ise genel olarak "Su Perisi" denirmiş onlara. Birçok Türk efsanesi veya masalında su perisi olarak kendilerine yer bulmuşlar. Türkler de genel olarak insanlara zarar vermeden yaşadıklarına inanılırmış. İstediklerinde bazı hayvanların kılığına girebilme özellikleri de varmış. Mesela; baykuş, yılan, tavşan, balık, tilki gibi…

Perilerin suyla özdeşleştirilmelerinin nedeni ise; hem su kadar temiz ve güzel olmaları, hem de su kadar güçlü ve yıkıcı olmalarıymış. Eski Türklerde su çok önemli ve kutsalmış doğal olarak periler de öyleymiş. Kadınlar çocuk istediklerinde su perilerine adaklar adarlarmış mesela. Su yaşamın başlangıcı olduğu gibi yani doğumu temsil ettiği gibi, ölümü de temsil etmektedir.

Yunan Mitolojisinde Türk Mitolojisinde olduğunun tersine periler, bazen insanlara zarar verebilirmiş. Bu yüzden insanlar onlardan korkar ve zaman zaman dualar ederlermiş.

Türk Mitolojisinde perilerin Kaf Dağı'nda yaşadığına inanılırmış. Hatta uçabilen ve güçleri olan bu perilerin her birinin ayrı ayrı isimleri de varmış. Bunu yanında Türklerde Müslümanlığın etkisiyle olsa gerek cinlerin dişilerine peri dendiği de söylenir. Ama bana göre cinler ve periler birbirlerinden çok çok ayrıdır. Özellikleri, çıkış efsaneleri çok başkadır. Mesela en ayırt edici özellikleri perilerin çok güzel olmaları, çok güzel kokmaları. Hatta o kadar güzellermiş ki efsaneye göre sudaki yansımalarına aşık olurlarmış. Ve tabii ki Müslümanlıkla alakaları yok, en önemli ayrım da bu sanırım. Ayrıca Türkler su perilerine " Su İyesi" derlermiş. Suyun koruyucu ruhu manasında.

Bir de perilerin ilhamla da alakası vardır "ilham perisi" tabiri buradan geliyor. Yunan Mitolojisinde Zeus ve Mnemosyne 9 gece birlikte olurlar ve 9 kızları olur. Bu 9 kız ilham perileri olarak anılırlar. Adları da şöyledir; Kalliope (destansı şiir), Kleio (tarih), Euterpe (müzik), Erato (aşk şiiri), Melpomene (şarkı söylemek), Polymnia (kutsal şiirler), Terpsikhore (dans), Thalia (komedi), Urania (gök bilimi). Onlara Müzler denir Türkçe de. Müzler tanrıların şenliklerinde şarkı söyler ve neşe saçarlarmış ama kendilerine ait bir efsaneleri olmamış hiç. Ama sanatın her türü için yaratıcılığı temsil etmişler.

İlham demişken, benim fikrimce gökyüzünün altında bulunacak yeni bir şey yoktur. Sadece özgünlük vardır yani, yaptığınız işte kendiniz olmak. Bırakın beğenen beğensin beğenmeyenler de beğenmesin. O yüzden kendinize güvenin, kimseyi dinlemeyin ve en iyi yaptığınız şeyi yapmaya, yolunuza devam edin.

Çok sevdiğim yönetmen Jim Jarmusch bu konuyla ilgili birkaç cümle kurmuş zamanında. Çok severim ara ara okurum tekrar. Sizlerle paylaşayım belki bilmeyeniniz vardır.

" Hiçbir şey orijinal değildir. Hayal gücünüzü gazlayan, sizi ilhamla titreştiren her yerden çalın. Eski filmlerden, yeni filmlerden, müzikten, kitaplardan, resimlerden, fotoğraflardan, şiirlerden, rüyalardan, rastgele sohbetlerden, mimariden, köprülerden, tabelalardan, ağaçlardan, bulutlardan, sulak havzalardan, ışık ve gölgelerden beslenin. Sadece ve sadece ruhunuza seslenen şeyleri malzeme alın. Bunu yaparsanız işiniz ve hırsızlığınız özgün olur. Özgünlük paha biçilmez, orijinallik safsatadır. Bunları yaptıktan sonra da hırsızlığınızı saklamakla uğraşmayın, tam tersine değerini bilin. Jean-Luc Godard'ın 'Nereden aldığınız değil, nereye götürdüğünüz önemlidir' sözünü hep aklınızda tutun."

Bu arada size Jim Jarmusch filmi önereyim birkaç tane. Stranger Than Paradise (1984), Mystery Train (1989), Coffee and Cigarettes (2003), Only Lovers Left Alive (2013).

Evet durum bundan ibaret. Periler güzel hoş birer efsane karakterler, size ilham vermeseler de, geleceği göstermeseler de, büyüyle hayatlarınıza dokunmasalar da olsun varsın, güzeller be.

Bol ilham perili, su perili, aşk perili hayatlarınız olsun:)

YASEMİN OLUR
yaseminolur@yahoo.com

Şokella

Kravatını düzeltti. Ceketini sırtına geçirip kapıya yöneldi. Oğlunun her sabah ayakkabılığın üzerine onun için bıraktığı beş lirayı alıp, çıktığını içeriye seslendi. İçeriye üflenen cümleler "aradığınız geline şu anda ulaşılamıyor" cevabıyla geri geldi. Aldırmadı Recai. Beş lirasını cebine koyup kahveye gitmek üzere merdivenleri her günkü gibi telaşsız indi.

Kahveye gittiğinde saat sabahın dokuzuydu. Sabah dokuzda kahvede emekliler cinayet çözmeli programlara kilitlenir, kahveye kim girmiş kim çıkmış pek aldırış etmezlerdi. Fakat Recai geldiğinde, sabah sabah kravat takmaya, takım elbise giymiş olmaya üşenmeyen tavrına duyulan saygıdan mıdır nedir, insanlar ona gülümseyen gözlerle kibarca selam verirlerdi. Ondaki hayata saygı duruşu cazip bir şeydi.

Kahveye girince her zaman oturduğu cam kenarındaki masaya geçti. Kahveci Ümit, gazeteleri hep bu masaya koyduğundan mı geçip oraya otururdu, yoksa Recai o masaya geçecek diye mi Kahveci Ümit gazeteleri o masaya koyuyordu? Ne büyük muamma!

Cebinde beş lirası vardı. Beş çay içebilirdi yani. Fakat o her zaman kendini üç çayla sınırlar, iki lirasını cebinde bırakırdı. Arttırdığı iki lirayı da akşam olunca okuldan dönen torunlarına birer birer paylaştırır, torunları da hiç yoktan iyidir deyip tek bir gün bile geri çevirmeden, dedelerinden bu parayı alırlardı.

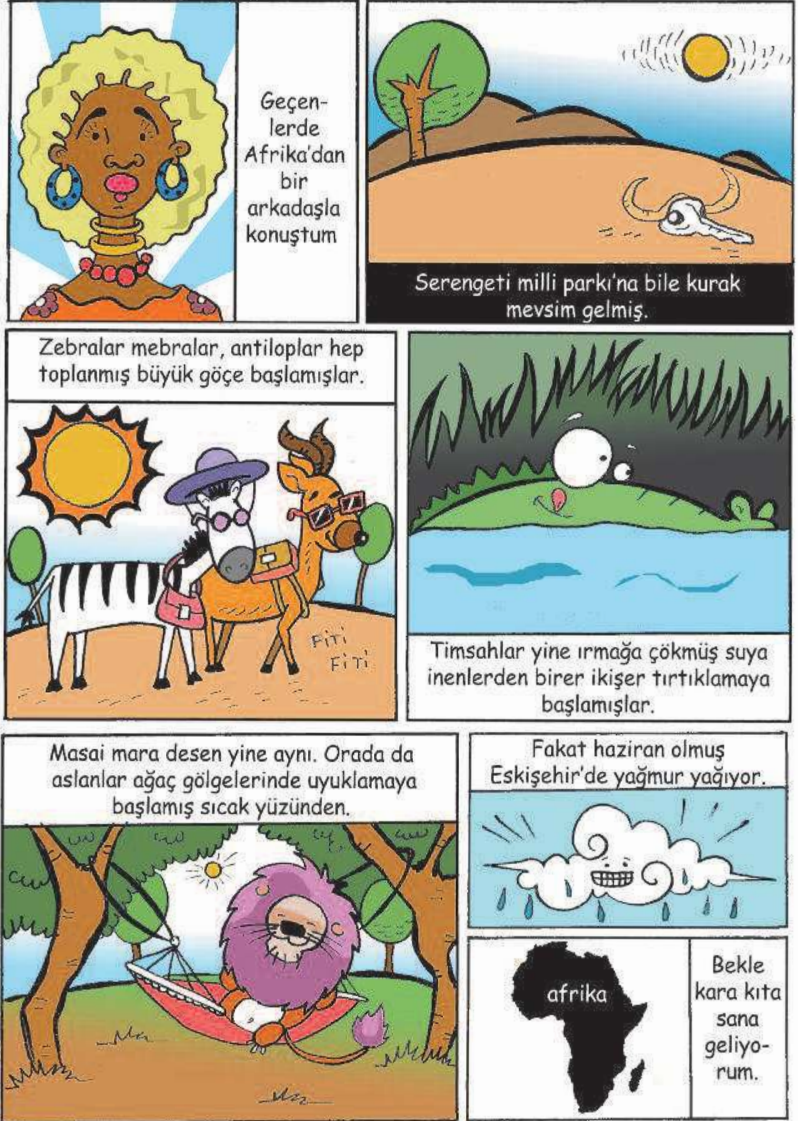
Recai, gazeteleri karıştırmaya başladı. Kahveci Ümit, çayını masasına getirmişti. Hava sıcak, kemikleri dingindi. Ne keyifti ama… Her sabahki bu düzeni seviyordu. Saat ikiye kadar kahvede iki çay içip eve gidiyor, torunları o saatte okuldan yeni geldiği için anneleri yemeği ısıtmış olduğundan, kurulacak sofrayı kaçırmamaya çalışıyordu. Bu sofradan ona da bir şeyler düşüyordu elbet. Yemek yedikten sonra evden tekrar çıkıp semtte şöyle bir gezindikten sonra son bir çay için kahveye uğruyor, akşam oğlunun eve geleceği zamana kadar orada televizyon seyrediyordu.

Her gazetede aynı haberler… Bazı gazeteler dünün, bazıları geçen haftanın… Olaylar seyrini değiştirmediğinden, Recai gazetelerin gelmişiyle geçmişiyle ilgilenmezdi. Okuyordu işte… Her gazetedeki aynı haberleri sanki ilk defa görüyormuş gibi bir merakla teker teker inceliyordu. O gün de dikkati elindeki gazetelerdeydi. En alttaki gazeteyi eline aldığında, sayfaların arasına bir market ilanının sıkıştırıldığını fark etti. İlanı eline alıp bir göz attı. Markette büyük damping vardı. Kocaman bir şokella resminin altında kocaman "Sadece bugün için 6 lira!" yazıyordu. Hem de kocaman bir kavanoza! Birden içini bir telaş sardı. Bir çay içmişti. Şöyle bir ceplerini yokladı. Vallahi iki lira daha vardı cebinde... Dün torunları halalarına gittiğinden onlara veremediği iki lira! Hemen içtiği tek çayın parasını ödeyip kahveden çıktı. Elinde marketin ilanı… Şokella kampanyası bitmeden ya da bu kampanyayı duyan kadınlar şokellaları bitirmeden markete gidip bir tane almalıydı. Kahveden telaşlı çıkışı diğer ihtiyarların şaşkın bakışlarına takıldı. Bu bakışlardan söktü kendini Recai. Doğru markete yollandı.

Uzun zamandır alışveriş yapmadığı geldi aklına. Önceden, yani karısı daha ölmemişken bütün market işlerini o halleder, bundan da büyük bir keyif alırdı. Şimdi kimsenin onun bu keyfini önemsediği yoktu. Evde besledikleri bir şeydi Recai. Yemini, suyunu veriyorlardı o kadar. Tuvalete de kendi gidiyordu. Hâlâ tuvaletini kendi yapabildiği için ev sahipleri tarafından varlığı tiksinilmeden karşılanıyordu. Akarı kokarı yoktu işte. Günde beş liralık masraf. Hem sahipleri gezmeye gittiği zaman usulca çocukların başında da beklerdi. Sessizdi. Market işleri artık ondan sorulmuyordu. Market evde eli para tutan adamın işiydi. Eyvallah…

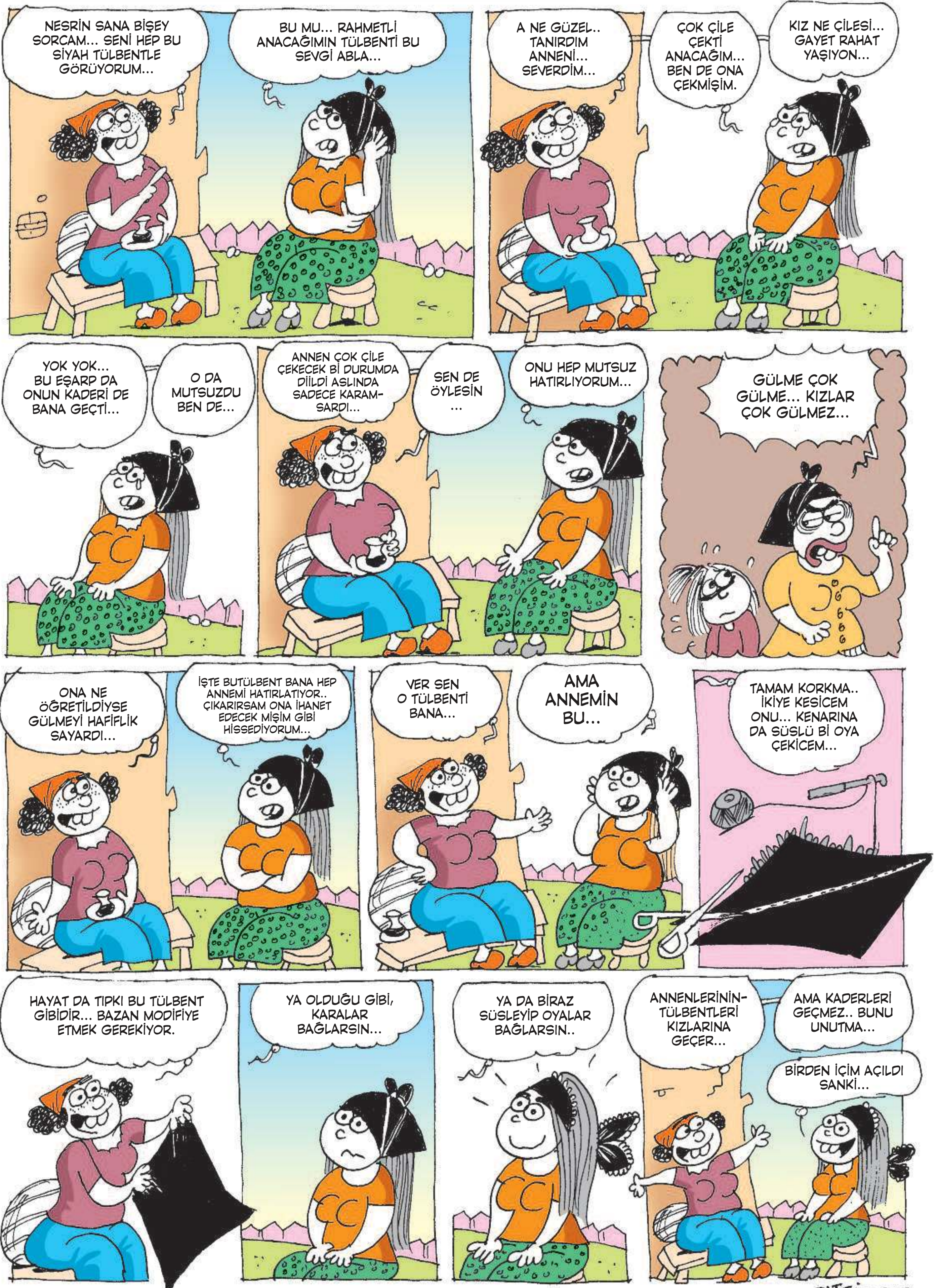
Markete giderken şöyle bir gönlümü de gezdireyim, diye düşündü. Bakmak bedava ya! Hem bir şey de alacağım… diyordu kendine. Koskoca bir şokella. Torunlarına verdiği birer liralara benzemeyen bir şeydi bu sonuçta. Şokellaya bayılacaktı veletler. Dede gibi dedelikte bir derece atlayacak, eski zamanlardaki eli ekmek tutan Recailiğini bir kere daha yaşayacaktı.

Markete girdi. Sol tarafta, hemen girişin dibinde çikolatalı bir şeyler vardı. İnsan, mesela birini almak isterse hangi birini neye göre alacağını aklı şaşırırdı. Rastgele seçerdi işte o zaman bir tane… Alıcı gözle durdu, eline aldı bazılarını, fiyatlarına baktı. Sonra sanki aradığı bunlardan hiçbirisi değilmiş gibi elindekileri aldığı yere bıraktı. Cipslerin önüne geldi sonra… Koskoca bir bölümü cipsler kaplamıştı. Recai de severdi cipsi. Arada torunlarının aldıklarından baharatlı olanları tırtıklar, olur da oyuna dalıp unuturlarsa aptala yatıp pakette kalanları yutardı. Cipslerin önünde durduğunda en sevdiğini seçti gözleri ama gün cips günü değildi. Elinde marketin broşürü; balların, pekmezlerin, şokellaların olduğu bölüme geçti. Boy boy kavanozları biblo gibi dizmişlerdi. Recai; sakince, vakur bir tavırla elindeki broşürde yazan boyda bir kavanozu çekip raftan indirdi. Bir saattir rafları dolaşmaktan sıkılmış da bir an önce alması gerekeni alıp çıkacakmışça dingin bir edayla kasaya doğru ilerledi. İsterse bütün marketi satın alabilecekken; yaşlılığın verdiği dermansızlık alacaklarını taşımasına engel olacağından, şimdilik bir kavanoz şokellanın kâfi geleceğine inanmış bir hali vardı. Bir elinde kavanoz ve broşür, diğer eliyle kıravatını düzeltti. Dimdik bir adamdı Recai. Kasada kuyruk vardı. Sabırla sırasını bekledi. Şimdi sıra ondaydı ve arkasında kocaman bir kalabalık. Kendi yemeyecek ya çikolatalı bu zımbırtıyı, torunlarına aldığı belliydi. Büyük adam Recai, arkasında toplumun sağlam desteği, yavaşça ilerledi. Elindeki kavanozu tezgâha koydu. Kız, Recai'ye marketin indirim kartı olup olmadığını sordu. Recai'de kart ne arar? Yoktu. Sonra kız, kavanozu dijital fiyat ölçerle mesh etti. Tanrı kavanozu korusun! Kasanın ekranında ışıklı bir ses duyuldu. Dıttt!! diyen bu mübarek sesten sonra kasiyer kız buyurdu: 24.90! Recai dedi ki "kızım bu altı lira". Kız, yaratan Rabbinin adıyla söylüyordu… "Yok" dedi, "Amca" dedi. "24.90". Sıranın arkasındaki halktan bir ayaklanmanın tıkırtıları duyuldu. Adım adım ihtilâl! Koskoca bir amca, ne kadar haksız olabilirdi ki bu dünyada? "Kızım" dedi Recai, "Bu kâğıtta yazıyor, daha size söz inmedi herhalde; bu kavanoz bugünlük altı lira." Başladı etraf kararmaya. Şimdi sahnede kasiyer ve Recai. Acaba ne olacak? Halk kuyruğu, bu muammanın peşinde. Markette pür sessizlik, diğer kasiyer bile dıttlamayı kesmiş… Recai'nin kasiyeri diyor: "Amca ver şu kâğıdı" ve Recai bekletilmekten biraz bunalmış, kıza da işi uzattığı için kızmış gibi bir tavırla elindeki kâğıdı uzatıyor. Kızın olayı çözmek için Sherlock Holmes olmasına gerek kalmıyor. Kız, kâğıdı eline alınca Recai'nin eline "Amca bu başka marketin broşürü, ayrıca da geçen haftanın" cümlesini tutuşturuyor. Sonra Recai cümleyi alıp, şokellayı kasaya bırakıyor. Olayın çözülmesiyle marketin sesleri geri dönüyor. Bir dakikalığına alışverişin durması acı bir kayıp. Recai'yi ise artık kimse umursamıyor.

Tülbent

feyhan güver

Gökçen Erdoğan

Çocuk sahibi olmayı bırakın, had sahibi olun

Gebelik çok ciddi bir karar. Ve söylemekten dilimde tüy bitti ki; yalnızca iki kişiyi direkt olarak ilgilendiriyor. Yani balkonlardan düşecek gibi sarkan komşu teyzelerin, görümcenizin eltisinin annesinin, köşedeki 20 yıllık bakkalınızın, pide kuyruğundaki mahallelinin, hastanenin bekleme odasındaki kadının bu konuya bir dahli olması garip olur. “Çocuk yok mu çocuk?”, “E çocuk ne zaman?”, “Daha bekleme, olmaz.”, “Olmuyor mu?” gibi maalesef son derece hadsizce bulduğum soruların ne denli can sıkabileceğini tahmin etmek bu kadar zor olmamalı.

Evliliğinin henüz 3. ayında hamile kalmadığı için “kusurlu” olmakla suçlanan kadınları savunmayacak mıyız? Onlara, kendilerini savunmalarını salık vermeyecek miyiz? Onların eşlerini ilişkilerine sahip çıkmaları için dürtmeyecek miyiz?

Çocuk sahibi olmak istemeyen kadınların, ruhsuz ve duygusuz hatta hoppa sayılmasına ses çıkarmayacak mıyız? İnsanları, hazır olmadıkları büyük sorumlulukların altına girmeye, toplumun paşa gönlü olsun diye zorlayacak mıyız sahiden? Bakmayacakları çocuklar için ahkam kesen ve onu verenin rızkı da verdiği fikrine sığınıp baskı yapanlara bir “dur” demeyecek miyiz? Çocukların yalnızca yiyerek ve uyuyarak büyüdüğünü düşünmeyen ve ona bir gelecek verip veremeyeceğinin kaygısını taşıyanları anlamayanlar, ne kadar iyi insanlar?

Doğursanız da bitmez zaten. Bu bahsi geçenler “Emiyor mu?” der, “Kucağa alıştırma” der, “Çocuk böyle mi büyütülür?” der, “Aman siz nasıl büyüdünüz sanki!” der, “Mama verme sakın.” der, onu der bunu der.

Kendi deneyimlerini yüceltirken bir başkasının deneyimleme şansına ve şekline saygı duymayanlarla konuşacak fazla bir şeyiniz olamıyor maalesef. Tartışmayın ama dik olun. “Ben/biz bu şekilde tercih ediyoruz.” deyin. “Biz anne ve babası olarak böyle uygun gördük.” deyin. “Çocuk sahibi olmak özel bir karar, bizi ilgilendiriyor.” deyin. Canınız çok yanarsa kapılarınızı kapatın ve kendinizi dinleyin. Hiçbir şey söylemeyin.

Sokaklar, etrafı böyle aile büyükleriyle, komşularla, akrabalarla, tanıdıklarla çevrili olduğu için ruhunu besleyemediği çocuklarını pişmanlıkla ve keşkelerle büyüten anne-babaların çocuklarıyla dolu. Sokaklar, anne ve babaları tarafından daha fazla sevilmek, ilgi görmek için çıldıran çocuklarla dolu. Sokaklar, hayatlarını sil baştan yaşayabilmek isteyen çok çocuk sahibi kadın ve erkeklerle dolu. Sokaklar, çocuklarına iyi bir hayat veremediği için kahrolan anne babalarla dolu.

Hep söylerim; öpüşmek ayıp bulunur, sevişmenin lafı bile ayıp sayılır ama “Ne zaman çocuk yapacaksınız?”da bir beis bulunmaz. “Ne zaman çocuk yapacaksınız?”ın meali, “ne zaman bile isteye korunmasız sevişeceksiniz?” dir. Bundan sonra bilsinler de öyle sorsunlar. Sizi çok zorlarlarsa sorularını da mealiyle tekrar edin.

-Ee ne zaman çocuk yapacaksınız?

-Ne zaman mı korunmasız ilişkiye gireceğiz?

Ya da

-Korunmasız sevişmek için biraz daha beklemek istiyoruz.

Bırakın onlar utansın.

karşı cinsle mesajlaşmalar
Berk
işim erken bitti, sahilde çay içebiliriz :)
para harcamayalım dersen direkt eve geliyim balkonda içelim.
tmm
HANGİSİNE "TMM" DEDİ ŞİMDİ BU? AYHHHH SİNİRDEN TELEFONU PARÇA-LICAM YAA!!!!

ümit dünyası...
SON DAKİKA! O PARTİ , BU PARTİYLE, ŞU PARTİYLE VE Bİ DE HANİ O PARTİYLE İTTİFAKTA ANLAŞTI SAYIN SEYİRCİLER. SEÇİMDEN ÜMİTLİ OLDUKLARINI İFADE ETTİLER...
OFF GENE SEÇİM HABERLERİNİ DİNLERKEN ŞEKİLDEN ŞEKLE GİRMİŞ HALDE BULDUM KENDİMİ. Bİ TÜRLÜ AKILLA-NAMADIM BEN...
AY HADİ BU SEFER OLUCAK GİBİ SANKİ... HADİ İŞALLAH YAA ...

başka popolar
NE BAKI-YOSUN YA KADINA!

NE BAKMASI BE! SAÇMA SAPAN KONUŞUP ASABIMI BOZMA BENİM!!!! HASTA MISIN NESİN SEN BE!!!! GİT TEDAVİ OL, YETER ARTIK!!

BAKTIN BE! NE İNKAR EDİYON?!! NE HOROZLANIYON?!
HEPİNİZ AYNISINIZ BE! DAHA DEMİN ERKEK ARKADAŞIM-DAN AYRILDIM BU YÜZDEN! HEM BAKIYOLAR HEM DE ÜSTE ÇIKIYORLAR! BU NE YA! NE ZANNEDİYO-SUNUZ SİZ KENDİNİZİ BE! YAPTIN BARİ İNKAR EDİP SALDIRMA KARŞINDAKİNE! APTAL MI SANIYOSUNUZ LAN BİZİ! ÇILDIRTMAYIN LAN İNSANI!

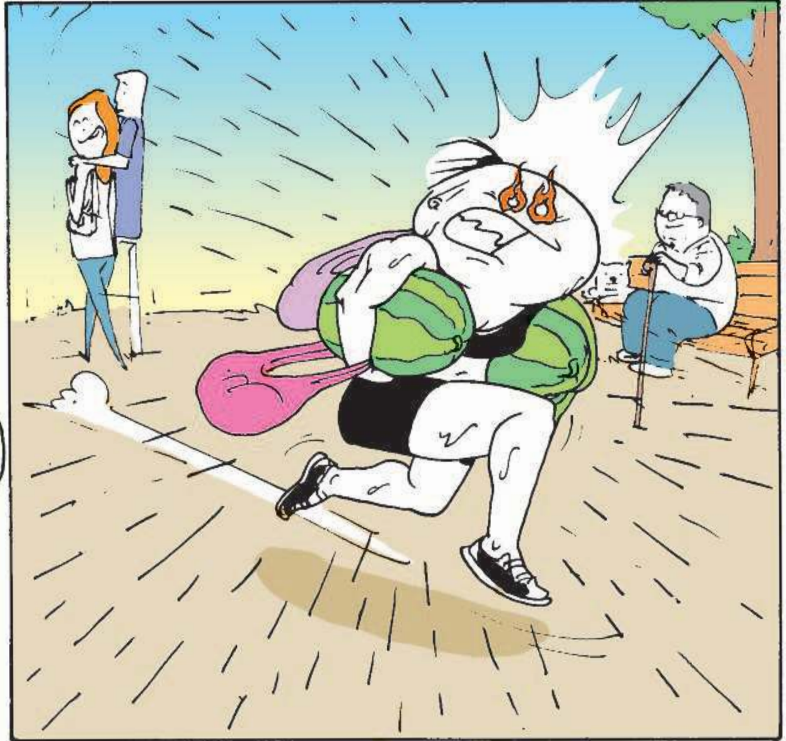
bengisu akyürek

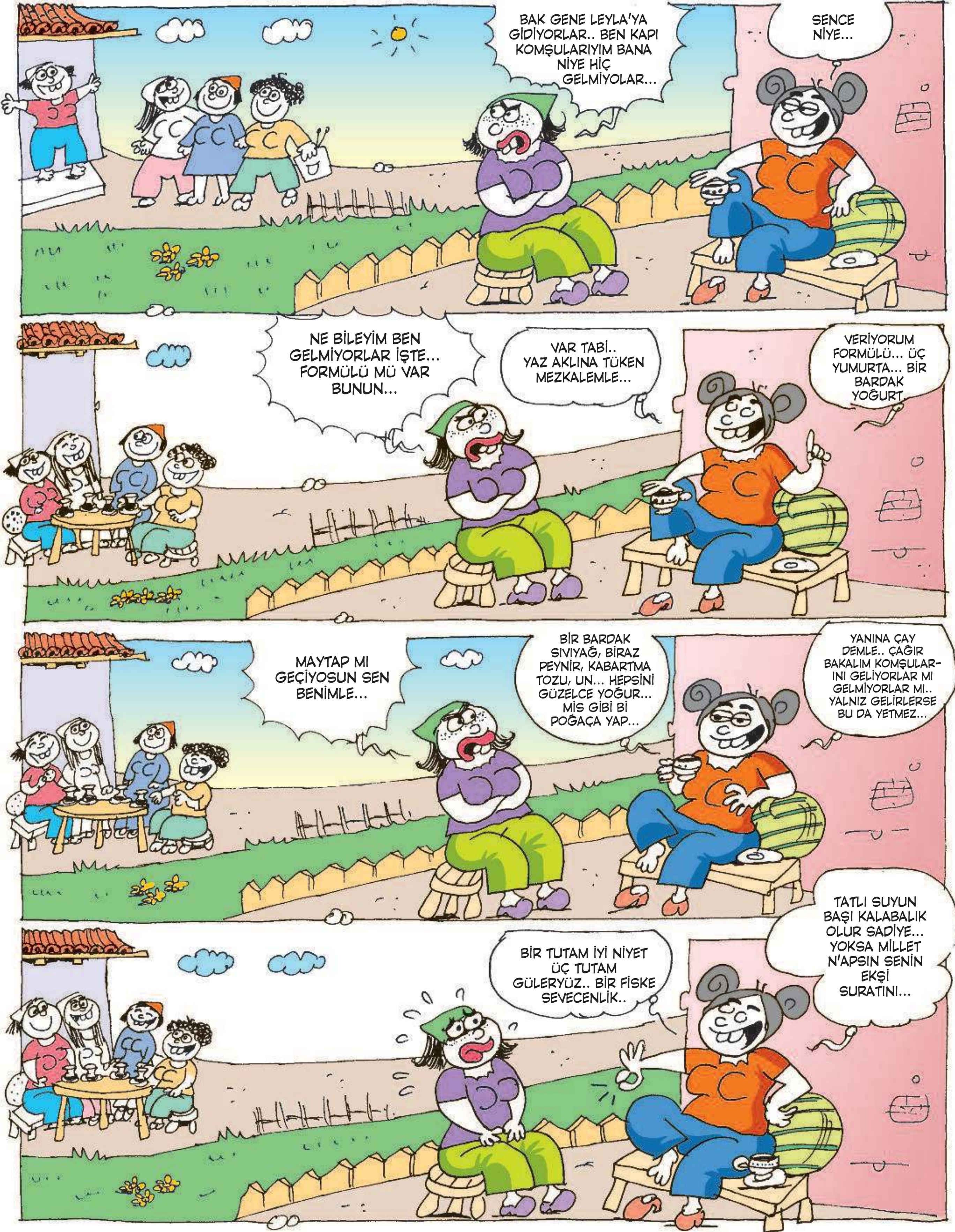

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

BAYAN YANI
2018-06
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün

Yayın Kurulu
Ramize Erer
Feyhan Güver
İpek Özsüslü

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Satış Müdürü
Şener Küçükkaptan
Abonelik Aysun Öztürk
(0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST
TEL: (0212) 292 9450 **FAX:** (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.

Kötü Kız

Ramize Erer

